Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020

VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 53. schůze Poslanecké sněmovny

 Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 355/2019 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2020, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 889/ - druhé čtení

Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020

VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA o 53. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu konané dne 30. června 2020

Obsa	ah: Stran	a:
30. č	iervna 2020	
	Schůzi zahájil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Usnesení schváleno (č. 1194).	
	Schválen pořad schůze.	
1.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 355/2019 Sb., o státní rozpočtu České republiky na rok 2020, ve znění pozdějších předpisů /sněmov tisk 889/ - druhé čtení	
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové Řeč poslance Jana Volného	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy Řeč poslance František Navrkal Řeč poslance Jana Farského Řeč poslance Václava Votavy Řeč poslance Patrika Nachera Řeč poslance Martina Kupky	16 18 21 21
	Řeč poslance Jana Skopečka Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	22
	r J	

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové				
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové				
Řeč poslance Jana Skopečka				
Rec positifice valid okopecka	20			
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.				
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové				
Řeč poslance Václava Votavy	29			
Řeč poslance Jana Skopečka	29			
Řeč poslance Václava Votavy	30			
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka				
Řeč poslance Jana Skopečka				
Řeč poslankyně Věry Kovářové				
Řeč poslankyně Olgy Richterové				
Řeč poslance Lea Luzara				
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	36			
Řeč poslankyně Olgy Richterové				
Řeč poslance Tomáše Martínka				
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové				
Řeč poslance Mariana Jurečky	40			
Řeč poslance Lukáše Bartoně	44			
Řeč poslance Jana Skopečka				
Řeč poslance Víta Kaňkovského				
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	50			
rece positified Zoyfiku Statisfury	50			
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.				
Řeč poslance František Navrkal	53			
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.				
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	53			
Řeč poslance Jana Volného				
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.				
Řeč poslance Václava Votavy	54			
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	55			
Řeč poslance Jiřího Dolejše				
Řeč poslankyně Moniky Jarošové				
Řeč poslance Lubomíra Španěla	57			
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	58			
Řeč poslankyně Věry Kovářové				
Řeč poslankyně Olgy Richterové	59			
F	- /			

Reč poslance Mariana Jurečky	60
Řeč poslance Víta Kaňkovského	60
Řeč poslankyně Karly Maříkové	61
Řeč poslance Jana Bartoška	61
Řeč poslance Jiřího Dolejše	62
Usnesení schváleno (č. 1195).	
Závěrečná řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny 30. června 2020 Přítomno: 119 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, zahajuji dnešní jednání 53. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty, což už mi oznámil pan poslanec Dolejš, který má náhradní kartu číslo 10

Schůzi svolal předseda Poslanecké sněmovny podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 58 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána v úterý 23. června tohoto roku elektronickou poštou.

S náhradní kartou číslo 17 bude hlasovat pan poslanec Miroslav Kalousek.

Nyní přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Kateřinu Valachovou a poslance Stanislava Berkovce. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh nevidím, takže přistoupíme k hlasování. Já zagonguji. Chvilku počkáme.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby byli ověřovateli poslankyně Kateřina Valachová a poslanec Stanislav Berkovec? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno 88 poslanců, pro 87, proti žádný. Konstatuji, že jsme ověřovateli 53. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Kateřinu Valachovou a poslance Stanislava Berkovce.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Bartoš Ivan od 10.30 – pracovní důvody, Baxa Martin – pracovní důvody, Běhounek Jiří – pracovní důvody, Bělica Josef – pracovní důvody, Bělobrádek Pavel – pracovní důvody, Benešík Ondřej – zdravotní důvody, Birke Jan – rodinné důvody, Blaha Stanislav – pracovní důvody, Bláha Jiří – zdravotní důvody, Blažek Pavel – pracovní důvody, Černochová Jana – pracovní důvody, Černý Alexander – osobní důvody, Dražilová Lenka – zdravotní důvody, Elfmark František – rodinné důvody, Fridrich Stanislav – zdravotní důvody, Golasowská Pavla – pracovní důvody, Hájek Josef – zdravotní důvody, Hanzel Tomáš – osobní důvody, Hnilička Milan do 14.30 – pracovní důvody, Hrnčíř Jan – zahraniční cesta, Janulík Miloslav – zdravotní důvody, Juránek Stanislav – zdravotní důvody, Kasal David – pracovní důvody...

(K předsedajícímu přichází posl. Jiří Bláha) Takže pan poslanec Bláha tady je prý. Ano, to jste mi říkal vy teď, jasně. (Pobavení a smích v sále.) No ne, já jsem vás slyšel jenom z boku, takže jsem se na vás nedíval, takže vy jste říkal, že Bláha tady

je, tak vy jste mluvil ve třetí osobě, tak jsem nevěděl, že mluvíte o sobě. Tak jasně. A pan poslanec Hnilička je tady také. Dobře. Takže rušíte omluvu, chápu to dobře.

Dále Kasal David – pracovní důvody, Kobza Jiří do 12 hodin – pracovní důvody, Kolářík Lukáš – pracovní důvody, Kováčik Pavel do 12 hodin – zdravotní důvody, Krutáková Jana – pracovní důvody. Levová Jana do 13 hodin – pracovní důvody. Martinů Jaroslav – pracovní důvody, Mauritzová Ilona – pracovní důvody, Michálek Jakub – osobní důvody, Mračková Vildumetzová Jana – rodinné důvody, Němcová Miroslava do 13 hodin – pracovní důvody, Okleštěk Ladislav – pracovní důvody, Pastuchová Jana – pracovní důvody, Pávek Petr – zdravotní důvody, Pikal Vojtěch – pracovní důvody, Plzák Pavel – pracovní důvody, Podal Zdeněk – zdravotní důvody, Pour Milan od 10 do 12 hodin – zdravotní důvody, Pražák David – pracovní důvody, Pustějovský Pavel do 10.30 – pracovní důvody, Rakušan Vít – pracovní důvody, Rutová Miloslava – zdravotní důvody, Schwarzenberg Karel – zdravotní důvody, Sklenák Roman – osobní důvody, Staněk Pavel – rodinné důvody, Strýček Jiří – zdravotní důvody, Šlechtová Karla do 13 hodin – zdravotní důvody, Tureček Karel – zahraniční cesta, Vácha František – osobní důvody, Válek Vlastimil od 12 do 23 hodin – pracovní důvody, Válková Helena – zdravotní důvody, Veselý Ondřej – rodinné důvody. Vondrák Ivo – pracovní důvody. Vymazal Tomáš – pracovní důvody. Vyzula Rostislav – rodinné důvody. – Pan poslanec Jiří Strýček ruší svoji omluvu, jelikož je tady. Tak teď nevím, kde jsem skončil... Veselý Ondřej – rodinné důvody, Vondrák Ivo – pracovní důvody, Vymazal Tomáš – pracovní důvody, Vyzula Rostislav rodinné důvody.

Dále se omlouvají členové vlády: Babiš Andrej – pracovní důvody, Benešová Marie – pracovní důvody, Hamáček Jan do 11 hodin – pracovní důvody, Maláčová Jana – pracovní důvody, Metnar Lubomír – pracovní důvody, Plaga Robert – pracovní důvody, Toman Miroslav do 12 hodin – pracovní důvody, Vojtěch Adam – pracovní důvody, Zaorálek Lubomír – pracovní důvody.

A ještě to není vše. Dále se omlouvají paní poslankyně Ivana Nevludová od 9 hodin do konce jednacího dne – osobní důvody, pan poslanec Marian Bojko od 9 hodin do konce jednacího dne – zdravotní důvody a pan poslanec Beitl od 9 do 12.30 z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 53. schůze Poslanecké sněmovny, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 53. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno 107 poslanců, pro 103, proti žádný. Pořad schůze byl schválen.

A nyní přistoupíme k jedinému bodu, kterým je

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 355/2019 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2020, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 889/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova. Ještě přečtu jednu omluvu mezitím, než se připravíte. Omlouvá se pan poslanec Radek Holomčík a omlouvá se od 9 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Velice stručně před druhým čtením novely zákona o státním rozpočtu na rok 2020.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás požádám o klid, vážené paní poslankyně a poslanci, protože nevím proč, ale jak začala mluvit paní ministryně, tak se náhle zvýšila hladina hluku. Prosím o klid. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Rozpočtový výbor v pátek 26. června doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR schválit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 355/2019 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2020, a podpořil pozměňovací návrh, kterým se snižuje částka 136,6 mld. Kč, o kterou se původně měla navýšit vládní rozpočtová rezerva na částku, 36,1 mld. Kč. Prostředky ve výši 100,5 mld. Kč jsou navrženy přímo na konkrétní účely pro rozpočtové kapitoly, čímž se zajistí pokračování opatření přijatých vládou a Parlamentem v boji proti pandemii koronaviru a podpoří se zejména investice.

Co se základních ukazatelů týče, celkové příjmy se navrhují ve výši 1364,8 mld. Kč. Celkové výdaje se zvyšují na 1864,8 mld. Kč a deficit státního rozpočtu tedy činí 500 mld. Kč.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 889/2. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Jan Volný a informoval nás o projednání návrhu ve výboru, případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, kolegové, kolegyně. Myslím, že paní ministryně řekla podstatné. Já jenom potvrzuji, že rozpočtový výbor přijal pozměňovací návrh pana poslance Babiše, který je v systému pod číslem 5710, a je to pozměňovací návrh, který specifikuje tu výdajovou část navyšovaného schodku do jednotlivých kapitol rozpočtu. To je vše, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat. Než udělám slovo s přednostním právem místopředsedovi sněmovny Tomio Okamurovi, konstatuji, že paní kolegyně Valachová má náhradní kartu číslo 18.

Nyní tedy místopředseda sněmovny Tomio Okamura. Připraví se s přednostním právem Miroslav Kalousek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vládní koalice hnutí ANO, ČSSD a KSČM má ke schválení rekordního dluhu půl bilionu korun, který tady navrhují, zajištěnou svoji většinu. Takže naše debata tu je bohužel od počátku zcela formální a bohužel bez praktického dopadu na problém vládou prosazovaného astronomického zadlužení České republiky, které tu diskutujeme. Poslanci SPD přesto podali 10 pozměňovacích návrhů, které by přinesly úspory v desítkách miliard. Návrhy jsou součástí balíku škrtů nepotřebných výdajů, které hnutí SDP představilo. Navrhujeme škrtnout v rozpočtu nepotřebné výdaje, které v momentální krizi slušným a pracujícím občanům nic nepřinášejí. Například nákupy drahé zahraniční armádní techniky, platby solárním baronům, příspěvky do Evropské unie, inkluzi ve školství, platby politickým neziskovkám, ukončit zneužívání dávek nepřizpůsobivými atd. Kdyby vláda náš komplexní balík škrtů přijala, nemusela by nyní zadlužovat republiku. Vláda ale nechce. Nechci přijmout balík škrtů a chce zadlužit Českou republiku.

Dovolím si krátce některé naše pozměňovací návrhy k rozpočtu představit. Například náš poslanec Jan Hrnčíř navrhuje odebrat peníze z inkluze ve školství, ostatně leží tady i náš návrh zákona na zrušení inkluze ve školství, a místo toho navrhujeme splatit, splácet státní dluh.

Dále navrhujeme snížit o téměř 30 mld. odvody do rozpočtu EU a místo odvodů do rozpočtu EU navrhujeme dát peníze osobám se zdravotním postižením, aby měly více. Dále navrhujeme zvýšit příspěvek na péči lidem, kteří jsou invalidní, dále navrhujeme zvýšit platy lidem v sociálních službách, a dále také navrhujeme zvýšit peníze na sociální služby pro potřebné občany. To jsou pozměňovací návrhy, které připravila poslankyně Lucie Šafránková, naše poslankyně SPD. Mluvím o SPD. Lucie Šafránková a náš poslanec Pavel Jelínek.

Dále duo našich poslanců Šafránková–Jelínek také připravilo pozměňující návrh, kde snižujeme o 27 mld. peníze solárním baronům a přesunujeme tyto peníze na zvýšení důchodů. To nám připadá mnohem lepší než dotovat nějaké miliardáře.

Také poslanec Jiří Kobza připravil pozměňující návrhy, kdy ruší peníze různým politickým neziskovkám na různé takové projekty a přesunujeme peníze osobám se zdravotním postižením. To musí být priorita, ne platba nějakým politickým neziskovkám. Ještě bůhvíkde v zahraničí.

A pak tady máme také návrh naší poslankyně Moniky Jarošové, která ještě dále snižuje peníze solárním baronům a místo toho navrhuje, abychom umořili státní dluh.

Samozřejmě součástí toho balíku škrtů nepotřebných výdajů z pera SPD jsou i ty další návrhy, o kterých jsem tady už hovořil. Hnutí SPD nepodpoří tento rozpočet, pakliže vláda neudělá alespoň některé námi navrhované škrty zcela nepotřebných výdajů. Jak víme z jednání hospodářského výboru, velkou šanci naše návrhy nemají. Ale nechtěli jsme úplně rezignovat na naši zákonodárnou i kontrolní činnost.

Proč je rekordně deficitní rozpočet skutečně špatný a ekonomicky zhoubný, tady už nejen z našich úst zaznělo mnohokrát. Pro nás zůstává zásadní, že fakticky o velké části dluhu ani netušíme, kam půjdou peníze, které budou všichni občané země a jejich děti po desetiletí splácet. Vláda to totiž vůbec neupřesnila. Řečem o podpoře ekonomiky se totiž dá věřit jen zčásti, protože ta pomoc je a bude zjevně výběrová, nikoli systémová a plošná, tak aby bylo spravedlivě pomoženo všem. Znovu upozorňujeme, že pomoc podnikatelům je přitom v porovnání s výdaji zanedbatelná.

A samozřejmě nejsme sami. Opět v první řadě to kritizují ekonomové. Dovolím si za všechny ocitovat hlavního ekonoma finanční společnosti Roklen Dominika Stroukala. Cituji: Zajímavých je 500 mld., tzn. půl bilionu korun, v kontextu dřívějšího vyjádření ministryně Schillerové, která tvrdila, že už před měsícem do ekonomiky uvolnila 1 200 mld., což samozřejmě byla jen populistická manipulace s čísly, z které se nyní sama usvědčuje. Jelikož jde už o několikáté navýšení plánovaného schodku, není nepravděpodobné, že by bylo poslední. Konec citátu ekonomů. – A samozřejmě ekonomové zcela jasně vidí, že – cituji: Navyšování schodku o stovky miliard je snadnou kořistí pro zájmové skupiny. Konec citátu.

Bezpochyby by stát měl investovat a rozhýbat ekonomiku, ovšem v prvé řadě by tomu měla předcházet kvalifikovaná debata, jak a kde. Největší problém české ekonomiky je závislost na stávajícím automobilovém průmyslu, přesněji na výrobě aut se spalovacími motory. Ať už si o tom myslíme cokoli, už dnes konkrétní evropské země plánují do budoucna zákazy prodeje a provozu vozidel se spalovacími motory a současně tlačí na zákaz v celé Evropské unii. Jak známe Brusel a jeho zákazy žárovek nebo výkonnějších vysavačů, tak k takovému zákazu dojde a dopadne i na nás a na naše výrobce. Jakkoli jsou nařízení z Bruselu nebezpečná a škodlivá jako živelní pohroma, jediné, co s nimi můžeme udělat, je jednak vystoupit z Evropské unie a také se na bruselské pohromy připravit. V našem případě to znamená investovat do jiného typu odvětví, než je výroba aut se spalovacími motory, což mohou být mimořádné příležitosti pro naše vědce, konstruktéry a výrobce.

Četl jsem například, že tým českých chemiků objevil nový levný průmyslový postup výroby grafenu, a ten umí zvýšit pevnost betonu při snížení jeho hmotnosti, vylepšit kapacitu akumulátorových baterií nebo dokáže lépe filtrovat například léčiva z odpadních vod. To vše ale vyžaduje ještě další ověření a investice ve výši několika

milionů korun. Bohužel neexistuje forma podpory, která by tyto sumy na prověření výstupů základního výzkumu – českého základního výzkumu – poskytovala. Tohle je přece investice pro stát jako vyšitá. Ať stát zaplatí výzkum a následně ať pobírá procenta z využití patentů, nebo ať grafen přímo vyrábějí státní firmy a prodávají po celé planetě, případně můžeme budovat fabriky po celém světě. Tomu říkám investice, a tady je cesta, kde by stát mohl a měl užitečně utratit peníze.

Takové projekty jsou ovšem zatím jen naším snem, protože vláda hodlá standardně peníze utratit bez ohledu na nějakou přímou návratnost. Někdy tomu je dokonce naopak, protože pokud vláda podporuje úvěry u zahraničních bank, tak zisky z těchto úvěrů spolufinancovaných státem odtečou do zahraničí. To už by bylo lepší, kdyby vláda plošně každému z občanů odpustila daně v nějaké rozumné výši, a tím by prospěla spravedlivě všem, aniž by musela výběrově přerozdělovat. Ale ono to nespravedlivé přerozdělování je samozřejmě cílem vlády, stejně tak jako předvolební uplácení.

Bohužel třeba seniorům a důchodcům nedochází, že pokud jim vláda symbolicky přidá pár stovek, nedává to jednak ze svého, a těch pár stovek přidává proto, že odmítá zavést spravedlivý systém, ve kterém by jednak figuroval minimální důstojný důchod a valorizace by byla o pevnou částku v závislosti na ekonomice, aniž by stát musel řešit situaci těch nejchudších důchodců. Tyto dva návrhy předložilo hnutí SPD a vláda nám je vytrvale odmítá. SPD chce uzákonit minimální důstojný důchod ve výši hranice chudoby, což je cca 14 tisíc čistého, a až od této částky zásluhově. A chceme, aby se valorizovalo všem nikoliv procentem, ale stejnou částkou. O to SPD dlouhodobě usiluje, jelikož na základě současného vládního modelu valorizace jsou totiž chudší důchodci ještě chudší, a řekněme si na rovinu, že za důchody do 14 tisíc se prostě nedá vyžít, a mluvím nejenom o starobních důchodech, ale také o invalidních důchodech, to je také priorita SPD, abychom je zvyšovali. A na to se zapomíná.

To, že máme invalidní a starobní důchodce, kteří stěží jen živoří, je v prvé řadě vina vlády, která jejich problémy odmítá řešit, protože je pro ni daleko pohodlnější udržovat lidi v chudobě a pak si je před volbami kupovat almužnou. Vyjde to levněji a ještě vládní strany vypadají jako ty hodné.

Vážené kolegyně a kolegové, navrhovaný deficitní rozpočet ve výši neuvěřitelných půl bilionu korun skutečně dává bianko šek vládě utrácet peníze občanů fakticky dle libosti a i v tom je bezprecedentní, a to bez ohledu na formální pozměňovací návrh pana premiéra, který část peněz roztřídil do tematických kapitol. Je přece jasné, že v tuto chvíli vláda skutečně ani netuší, kam velká část peněz půjde. Mám tušení, že spíše se právě odehrává v zákulisí boj lobbistů o koláč, který tu právě vláda peče, a že na občany zbudou jenom drobky a sakra mastný účet.

Děkují za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Tomio Okamurovi. Než budeme pokračovat vystoupením Miroslava Kalouska, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Pan kolega Mihola od 9 do 11 hodin

z pracovních důvodů. Tomáš Kohoutek z důvodu nemoci na celý den se omlouvá. Dále se omlouvá paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková z dnešního jednacího dne a Lubomír Volný.

S náhradní kartou č. 19 bude hlasovat pan kolega Skopeček.

Nyní pan předseda Miroslav Kalousek, připraví se pan místopředseda Petr Fiala. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte na úvod takovou drobnou poznámku.

Projednáváme ve druhém čtení bezprecedentní novelu, kdy v polovině roku vláda žádá o navýšení výdajů o 137 miliard korun, naprosto mimořádná, bezprecedentní situace – a z členů vlády jsou zde přítomni dva. Tak vážně to vláda bere, tak zásadní je to pro ni dokument. To jenom na úvod, a zcela to zapadá do přístupu, kdy vláda předložila návrh na zvýšení výdajů o 137 miliard, aniž by se obtěžovala ho specifikovat, a všecko si to nacpala to vládní rozpočtové rezervy. Je to opovrhování Sněmovnou? Je to neschopnost? Odpovězme si sami. Ale v každém případě přítomnost dvou členů vlády při tak zásadním dokumentu je skandální.

Dámy a pánové, TOP 09 v prvním čtení předložila návrh na přepracování s doporučením, jak tento návrh má vláda přepracovat a jak snížit výdaje a deficit o 80 miliard korun, tento návrh nebyl přijat, a postoupil do druhého čtení. My se nedokážeme smířit, jakkoli to stanovisko legislativního odboru Poslanecké sněmovny respektujeme, tak se nedokážeme smířit, že při takhle zásadní novele není dodržen ten princip, který pokládám při projednávání rozpočtu za svatý a má hlubokou logiku, že v prvním čtení se schvalují příjmy, výdaje, saldo, tudíž se fixují ty mantinely příjmů a výdajů, fixuje se deficit, a ve druhém čtení je zásadní podmínkou pro hlasovatelnost pozměňujícího návrhu jeho fiskální neutrálnost, aby nemohla měnit ani příjmy, ani výdaje. Tento princip pokládám za jediný správný, protože pouštět do druhého čtení novelu, kdy Sněmovna pak může hlasováním o libovolně bohulibých pozměňovacích návrzích prohloubit deficit a udělat z toho návrhu něco úplně jiného, než je vládní předloha, pokládám za nesmírně riskantní.

To je důvod, proč jsme sice předložili návrh, jak přepracovat návrh zákona v prvním čtení, ale nepředložíme žádný pozměňující návrh ve čtení druhém. Samozřejmě podpoříme návrhy, které povedou ke snížení výdajů, to v každém případě, nepodpoříme žádný návrh, který by vedl ke zvýšení výdajů, ale upozorňuji spíš pro budoucnost – snad to dneska dobře dopadne – ale upozorňuji pro budoucnost, že to, že tady existuje možnost ve druhém čtení měnit závazně schválené příjmy a výdaje, je nesmírně riskantní, a beru to jako námět pro změnu jednacího řádu, abychom i v případě novely zákona o státním rozpočtu kdykoliv v budoucnosti postupovali podle toho principu, který pokládám za jediný možný a jediný bezpečný. Tohle riziko prosím už nikdy nepodstupujme.

Tolik vyjádření tedy k naší aktivitě v pozměňujících návrzích ve druhém čtení.

Mám ještě jednu otázku. Já jsem se na rozpočtovém výboru zeptal paní ministryně, jakou má vláda strategii pro případ, že příjmy by se propadly ještě více, než je současná predikce. Já to nekritizuji, chápu, že můžu vycházet teď z té nejaktuálnější možné, která je dubnová, která říká, byl by propad – která predikuje propad příjmů zhruba o těch 215 nebo 220 miliard proti rozpočtu schválenému v roce 2019. Nicméně všichni víme, že ta predikce je zatížená velmi silnými riziky směrem dolů a že to je riziko, s kterým musíme umět počítat. Mně tedy Matka Země i Otec Slunce říkali včera při slunovratu, že to bude víc než těch 215, ale tak uvidíme. V každém případě je to riziko, se kterým musíme počítat.

Paní ministryně odpověděla na rozpočtovém výboru otázkou, která mě potěšila, že v takovém případě by nepřipustila volný pád, ale navrhovala by vázání výdajů, aby ten propad příjmů větší než předpokládaný neznamenal výrazné zvýšení schváleného deficitu. K tomu já si dovolím doplnit ještě jednu otázku.

Když jste k tomuhle připraveni, paní ministryně, proč jste to neudělali už teď? Zdá se vám ten deficit 500 miliard málo astronomický? To mě docela mrzí, že se něco takového mělo stát v provozních výdajích kapitol už teď. Je to jeden z mnoha důvodů, proč je tento návrh pro nás neschvalitelný. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Přečtení omluvy. Pan poslanec Martin Jiránek se omlouvá z jednání schůze z důvodů jednání ve volebním kraji. A pan poslanec Radek Koten se omlouvá od 9 hodin do konce jednání z osobních důvodů.

A nyní s přednostním právem dostává slovo předseda ODS, místopředseda sněmovny Petr Fiala. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já jsem při projednávání tohoto návrhu v prvním čtení tady poměrně obsáhle argumentoval a zdůvodňoval jsem, proč Občanská demokratická strana nepodpoří tento astronomický deficit, proč pokládáme toto řešení za neřešení, za výraz bezradnosti vlády a proč jsme přesvědčeni o tom, že žádným způsobem to, co tady vláda připravuje, nepomůže nastartovat ekonomiku. Připomínám také, že jsem podpořil tu svou řeč i citáty ze zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu, Národní rozpočtové rady a dalších nezávislých institucí, které podobně jako my jsou přesvědčeny o tom, že hospodářská politika vlády není v pořádku a nepovede k nějakému rozumnému řešení, které by pomohlo občanům, firmám a pomohlo skutečně po té krizi nastartovat ekonomiku.

Nebudu tu ty argumenty opakovat. Jenom připomenu, že v té své řeči jsem také oznámil, že Občanská demokratická strana chce formou doprovodných usnesení k tomuto návrhu zavázat vládu alespoň k některým krokům, respektive připomenout jí některé sliby, se kterými přišla vládní koalice sama a které zatím nesplnila, které by určitě pomohly tomu, abychom si poradili s dopady koronavirové krize.

Ta usnesení jdou tím směrem, že chceme, aby vláda šetřila na sobě, nikoliv na lidech, a proto by měla provést audit výdajů státu. Budeme chtít také, aby vláda splnila svůj závazek, že sníží byrokratickou zátěž. Chceme zavázat vládu k naplnění dalšího jejího slibu a také našeho programového cíle, a to je zrušení superhrubé mzdy. A pokládáme taky za nutné, aby vláda konečně přišla s nějakým konceptem důchodové reformy a taky s nějakým důvěryhodným konceptem daňové reformy a reformy odvodů, tak aby se pomohlo především malým a středním podnikatelům, ale aby se celkově snížila daňová zátěž a zjednodušily se daně.

My jsme pro toto druhé čtení připravili konkrétní návrhy usnesení. Já vás nyní seznámím s tím, jak mají doprovodná usnesení znít, a pak bychom se v rámci třetího čtení měli hlasováním vyrovnat s jejich schválením.

Takže návrhy usnesení, které předkládá Občanská demokratická strana. Je jich pět.

Za prvé. Poslanecká sněmovna ukládá vládě, aby do 31. 7. 2020 předložila audit výdajů státu. – Stávající výdaje spojené s provozem státu nekorespondují s možnostmi rozpočtu na straně příjmů a je potřeba identifikovat výdaje, které lze omezit.

Za druhé. Poslanecká sněmovna ukládá vládě do 31. 7. 2020, aby předložila plán na snížení byrokratické zátěže o minimálně 10 % do konce roku 2020 a dalších 10 % v roce 2021. – Jedná se o naplnění vládního závazku z minulého roku, který doposud nebyl naplněn.

Třetí usnesení bude znít takto: Poslanecká sněmovna ukládá vládě, aby podpořila rychlé schválení zrušení superhrubé mzdy. – Návrh zákona čeká ve Sněmovně na projednání jako sněmovní tisk 254 od 8. 8. 2018.

Čtvrté usnesení: Poslanecká sněmovna ukládá vládě, aby předložila do 31. 12. 2020 koncept důchodové reformy. – Tento programový cíl vlády dosud nebyl naplněn a s ohledem na blížící se konec volebního období je nejvyšší čas návrh zpracovat a zohlednit aktuální ekonomický vývoj a výhled a dluhy veřejných financí, které vláda navrhuje tento rok a v dalších letech.

A páté, poslední usnesení bude znít takto: Poslanecká sněmovna ukládá vládě, aby předložila do 31. 12. 2020 návrh reformy daní a odvodů, které zjednoduší a podpoří zvláště malé a střední podnikání, a ponechá tak více peněz lidem.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vidíte, že ty návrhy ve velké většině jdou směrem, kterým se zavázala i vláda, že půjde. Připomínají vládě věci, které sama chtěla připravit, ale připravit je nestihla, nedokázala, nakonec nechtěla. A my jsme přesvědčeni, že v této době, kdy se lidé a firmy potýkají s tak velkými potížemi, jaké mají, je potřeba právě tyto kroky udělat. A myslíme si, že když nám pomůžete a společně to uložíme vládě, tak tím pomůžeme české ekonomice a České republice. Já se potom k těmto návrhům doprovodných usnesení přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tedy budeme pokračovat v obecné rozpravě poslanci, kteří nemají přednostní právo. Takže jako první vystoupí pan poslanec František Navrkal a připraví se pan poslanec Václav Votava. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Navrkal: Děkuju za slovo, pane místopředsedo. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Rád bych vám představil svůj pozměňovací návrh k dnes projednávané novele státního rozpočtu. Cílem návrhu je dát soudům prostředky na zajištění dostatečných personálních kapacit pro zastavování protiprávních exekucí.

Již v roce 2013 Nejvyšší soud stanovil, že mají být zastaveny všechny exekuce, které byly zahájeny na základě chybně napsaných rozhodčích doložek. Podle názoru odborníků se neoprávněné exekuce týkají desítek tisíc případů, podle Ministerstva spravedlnosti jde až o 133 tisíc. Vláda si je tohoto problému vědoma. Za potřebu pomoci obětem tohoto pošlapávání zásad právního státu horoval minulý rok i premiér Babiš. Přesto odhalování a zastavování protiprávních exekucí nadále vázne.

Ministerstvo spravedlnosti v minulém roce zadalo okresním soudům úkol prošetřit podezřelé případy, ale narazilo na nedostatečné počty soudních úředníků, kteří by se touto agendou měli zabývat. Podle vyjádření soudů by prošetření všech relevantních případů za současného stavu zabralo několik let. Mnou navrhovaná částka 100 milionů korun převedená z vládní rozpočtové rezervy umožní najmout kolem tří úředníků na každém jednom okresním soudě, čímž by se tento proces značně urychlil.

Každý občan, který se protiprávně ocitl v dluhové pasti, zatěžuje sociální systém a je silně motivován pracovat v rámci šedé ekonomiky. Navrhovaný přesun prostředků je tedy dobrou investicí, která se do státního rozpočtu vrátí v podobě nižších výdajů na sociální dávky a vyšších příjmů na daních. Zejména s ohledem na nastupující ekonomickou krizi není možné s řešením této neutěšené situace dále otálet. Prosím vás tedy o zvážení předkládaného pozměňovacího návrhu. Můžete ve třetím čtení pomoci jak desítkám tisíc obětí nekalých praktik úvěrových firem, tak státnímu rozpočtu.

Děkují za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní s přednostním právem vystoupí pan poslanec Jan Farský. Přečtu ještě jednu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Tereza Hyťhová, a to od začátku do 13 hodin ze zdravotních důvodů. Po panu poslanci Farském se připraví pan poslanec Václav Votava. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl připojit k podpoře návrhu pana kolegy Navrkala. My jsme v pátek pořádali ve Sněmovně konferenci, na kterou přišla na pozvání paní ministryně spravedlnosti, prezidentka Soudcovské unie, byl na místě i prezident

Exekutorské komory a také advokát Petr Němec, který právě na problematiku nezákonných exekucí už před lety upozornil, a on je tím, který inicioval většinu judikátů, podle kterých jsou stanoveny jako nezákonné. Je to problém, a řekl bych dokonce ostuda České republiky, že tady takové exekuce leží. Ten seminář byl důležitý a zajímavý v tom, že se podařilo dostat k jednomu stolu v jednu chvíli všechny aktéry, kteří jsou v tom nějakým způsobem zainteresovaní. A závěr byl v podstatě jednoznačný, a to že černý Petr leží na soudech. Protože soudy mají ze zákona povinnost je zastavovat, mají povinnost ex officio zastavovat nezákonné exekuce, které v České republice v řádu statisíců pořád probíhají. Soudy ale namítají to, že mají další agendu, že nechtějí zdržovat další rozhodování, a tím pádem jim na zastavování nezákonných exekucí nezbývá čas. Jako překážku tedy identifikovaly nedostatek finančních prostředků a ten pozměňovací návrh pana Navrkala řeší.

Je to agenda, kterou sama paní ministryně prohlásila za prioritní agendu vlády, za tu, kterou chce řešit a je potřeba řešit. A pan premiér Babiš se už loni v březnu přihlásil k tomu, že tento problém v České republice vyřeší. Nevyřeší ho bez toho, že by soudům bylo pomoženo, aby mohly v tomto směru rozhodovat.

Proč je ta agenda tak důležitá a tak zásadní? Rozsudek o tom, že některé exekuce, které byly nařízeny na základě netransparentní rozhodčí doložky, už je z května roku 2011, už tento sjednocující výnos Nejvyššího soudu říká od tohoto data, že některé exekuce jsou vedeny na základě nicotného základu a že by vůbec neměly probíhat, a pokud probíhají, tak je mají soudy samy od sebe zastavovat. Neděje se tak.

Ministerstvo zmínilo to, že jich identifikovalo 133 tisíc, ale to jsou jenom ty, které jsou po roce 2013, odkdy má samo ministerstvo o tom data, a zároveň jsou to všechny exekuce na základě rozhodčích doložek, nejenom ty nezákonné. Takže je s velkým otazníkem, jaké to číslo je skutečně vypovídající. To, co vychází z kvalifikované odhadu, tak je okolo nějakých 200 tisíc případů.

První interpelaci na ministryni spravedlnosti jsem v tomto, na ministra spravedlnosti tehdy ještě, jsem podával už v prosinci 2018, tehdy ještě to řešení nebylo úplně tak rychlé, ale potom i díky zapojení třeba poslance Patrika Nachera se začaly snad věci hýbat. Jakkoli se začaly hýbat, tak ale nevíme o tom, nemám zprávy o tom, že by se nějak plošně zastavovaly ze strany soudů tyto nezákonné exekuce. Kdo k nim přistoupil víc, tak je Home Credit, který na začátku letošního roku všechny probíhající nezákonné exekuce, které vedl, zastavil.

Když tady mluvím o 200 tisících případech, může to pro někoho připadat jako něco velice abstraktního a není vždycky úplně jednoduché si za tím představit konkrétní lidské případy. Já vám řeknu pár případů konkrétních lidí, pro které jsem exekuce zastavoval a zastavil. Těch podání jsem podal za poslední rok 368. Ve více než 60 případech soudy zastavily. Ale když si sami ta čísla propočtete, vycházela by z toho práce ještě na několik desetiletí, možná do staletí.

První příklad je paní R., po které vymáhali na základě nezákonné exekuce 120 tisíc korun. Byla to jedna z pěti exekucí a kvůli této první nezákonné exekuci nebyla schopna splácet čtyři další oprávněné. Loni jsme podali návrh na zrušení této exekuce, soud vyšel vstříc, zrušil ji. Protože se samozřejmě původní pohledávka tímto

neruší, tak byla zažalována znovu, ale už to nebyla částka 120 tisíc korun, ale 37 tisíc korun, a tuto částku ve splátkách paní splácí a v červenci ji bude mít doplacenu. To, že jí byly umožněny splátky, a to, že už se jí dluh snížil, jí umožnilo platit i čtyři další oprávněné exekuce a paní se po roce dostane ze situace, ze které by se jinak nikdy dostat nemohla.

Druhý příklad vám dám, ještě křiklavější, nezákonná exekuce, kdy paní K. dlužila 270 tisíc korun. Dali jsme návrh na zrušení této nezákonné exekuce, soud vyhověl, a ukázalo se, že oprávněný nárok je ve výši pouhých 31 tisíc korun. Opět se podařilo díky tomu sáhnout i na další exekuce, které jsou tím pádem splatitelné.

Tento návrh pomůže i tomu, aby prostě finance se dostaly k oprávněným věřitelům; aby nekončily u těch, kteří si z lidí udělali své novodobé otroky, kteří jim napálili takové sazby z různých rozhodčích řízení a pokut, které přesahují mnohonásobně původní dluh a kteří tito povinní pak nejsou schopni platit ani to příslušenství.

Proto bych vás chtěl požádat, abyste s ohledem na 200 tisíc případů, kdy se v České republice vymáhají exekuce, vymáhají dluhy nezákonné a nezákonným způsobem, abyste na ně mysleli a mysleli přitom na právní stát a důvěru v právní stát, která je tím z mého pohledu dost výrazně ohrožena. Protože pokud stát není schopen zastavovat nezákonné exekuce, pokud sám sebe není schopen regulovat, tak potom už je to o kolapsu celého právního systému. Prosím vás, abyste měli na mysli těch minimálně 200 tisíc případů a pozměňovací návrh, který připravil kolega Navrkal, abyste podpořili, protože je to věc, která pomůže výrazně celé české ekonomice, pomůže celé české společnosti, a je to náš velký dluh, který musíme splatit. A čím dříve, tím lépe. A v době krize platí ještě více to, že kdo rychle dává, dvakrát dává.

Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Václav Votava a připraví se paní poslankyně Lucie Šafránková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych i já se vyjádřil v několika poznámkách k návrhu na změnu státního rozpočtu pro rok 2020 s obřím deficitem 500 miliard korun. A poté uvedu dva pozměňovacími návrhy, které jsem podal buď sám, nebo spolu ještě se dvěma kolegyněmi.

Od vládního poslance se jistě očekává, že bude hlasovat pro rozpočet, který předložila koaliční vláda. Jistě, pro rozpočet s obřím deficitem 500 miliard korun ruku zvednu, ale jen pro ten, který bude upraven tak, že ve vládní rozpočtové rezervě již nebude částka 137 miliard, ale bude v ní zhruba o 100 miliard méně. Původní návrh s tak velkou vládní rozpočtovou rezervou, a to bez jasné specifikace, na co bude použito těch 137 miliard, to bych měl s tím opravdu vážný problém to podpořit.

Zvedat ruku pro obrovský deficit 500 miliard korun nebudu opravdu snadno, nebude to s lehkým srdcem. A to především proto, že mám některé výhrady

k rozpočtu, ale mám i obavy z budoucnosti, mám obavy z enormního zadlužení země. Jistě, nacházíme se vzhledem k pandemii ve složité ekonomické situaci a výjimečná situace také vyžaduje výjimečná řešení. Nicméně to z nás nemůže sejmout odpovědnost za schválení tak obrovského deficitu a zároveň zadlužení České republiky. I když nechat tomu všemu jen volný průběh určitě také zodpovědné není.

Ve schváleném rozpočtu, byť s obrovitým deficitem, budou ale také naplněny prostředky ve vládní rozpočtové rezervě, která je v současné době na dně. Podle informace Ministerstva financí je tam nyní pouze 100 milionů korun. Bude tak možné, mimo jiné, vyplatit obcím a městům kompenzace, tedy prostředky, o které obce a města ze sdílených daní přišly, a to i na základě vyplacení bonusu osobám samostatně výdělečně činným a malým podnikatelům. Necelých 13 miliard korun je sice v rámci celého rozpočtu částka marginální, já to však považuji za sebe za docela zásadní a principiální věc. Také proto, že jsem byl spoluautorem návrhu usnesení na kompenzace státu obcím a krajům, které předkládal ve Sněmovně kolega Ondřej Veselý a který bohužel nebyl tehdy Sněmovnou přijat.

Pan poslanec a premiér Babiš podal k vládnímu návrhu rozpočtu pozměňovací návrh, který snížil navrhovaný objem prostředků z vládní rozpočtové rezervy z těch 137 miliard na 36 miliard, tedy více než 100 miliard korun přesunul do některých kapitol resortů. Je třeba ale říci, že do konce roku 2020 nám zbývá již jen šest měsíců. A já si tedy kladu otázku, zda je opravdu možné ty prostředky smysluplně a efektivně využít, zda je možné je proinvestovat. Zda je to možné v tak krátké době. To je například 20 miliard pro dopravní infrastrukturu, ale i další prostředky na investiční programy, a tedy investiční projekty. Zaznamenal jsem v jednom rozhovoru náměstkyně ministra dopravy Lenky Hlubučkové, že zatím hledají, které projekty mohou posunout dopředu a začít je stavět dříve, než je plánováno, a těch připravených projektů k realizaci že nějaký nadbytek není. První seznam sice mají, ale prý není definitivní.

Je tedy otázkou, zda je možné většinu investic realizovat, a tedy profinancovat v tak krátké době, především s ohledem na zadávání veřejných zakázek. Nestačí jen stavební povolení, samozřejmě zakázky je třeba také vysoutěžit. Ale nejen to. U stavebních investic jde také o kapacity stavebních firem a to už byl problém i před pandemií. Stavební firmy se nepotýkají s nedostatkem zakázek, ale potýkají se s nedostatkem pracovníků, a to jak kvalifikovaných, tak i nekvalifikovaných. Zvláště nyní chybí zahraniční pracovníci a bohužel na nich je řada firem také závislá. Samozřejmě nejenom stavebních firem. Nechci malovat čerta na zeď, ale jsem tedy k reálnému proinvestování určených prostředků tak nějak skeptický.

Pak bych očekával, že vláda nerealizované výdaje, nespotřebované nároky kapitol bude řešit třeba tím, že tyto prostředky zaváže, tak jak se v tomto smyslu také vyjádřila paní ministryně financí na rozpočtovém výboru. Do ekonomiky mají být napumpovány masivní prostředky. Chceme se z pandemické krize proinvestovat, to já nikterak nezpochybňuji. Já nezpochybňuji ani vůli vlády pumpovat do ekonomiky dosud nebývalé prostředky. Alespoň to vláda tak slibuje. Pokud budou tyto prostředky vynaložené efektivně a budou stavět naši ekonomiku na nohy, tak proč ne. Ale

masivními prostředky do ekonomiky také vytváříme obrovské zadlužení, a nelze strkat hlavu do písku a nemyslet na budoucnost.

Proto si myslím, že je namístě, aby vláda co nejdříve zpracovala koncepci konsolidace veřejných financí pro období let 2021 až 2027, tak jak to v usnesení přijal rozpočtový výbor, i když uznávám, že termín předložení 30. 9. je poněkud šibeniční. Očekával bych také, že vláda provede revizi rozpočtu schváleného v prosinci loňského roku se schodkem 40 miliard a bude hledat úspory i v jednotlivých kapitolách. Já teď nemluvím o nějakých tupých škrtech, ale o posouzení, zda některé provozní výdaje kapitol jsou opravdu v této době nezbytné.

Závěrem bych si dovolil jednu poznámku. Myslím, že by Ministerstvo financí a samozřejmě i vláda také měly více naslouchat názorům Národní rozpočtové rady, brát vážně jejich zprávy. Rada je nezávislý odborný orgán, jsou to obecně uznávaní, renomovaní ekonomové a hlavním posláním rady je vyhodnocovat, zda stát a další veřejné instituce dodržují pravidla rozpočtové odpovědnosti. Nezpochybňujme, že rada přispívá k udržitelnosti veřejných financí, jinak nevím, proč jsme radu, Národní rozpočtovou radu, zřizovali, a to ještě na návrh Ministerstva financí. Dobře si na tato jednání v minulém volebním období pamatuji.

A nyní krátce k podaným pozměňovacím návrhům. Podal jsem, respektive spolupodal, dva pozměňovací návrhy. První pozměňovací návrh se týká navýšení výdajů kapitoly 374 Správa státních hmotných rezerv, a to o 460 milionů korun na úkor vládní rozpočtové rezervy. Prostředky budou určeny na pořízení potravinových komodit, ke zvýšení potravinové bezpečnosti, dále na modernizaci logistického vybavení Správy státních hmotných rezerv a také na sanaci škod vzniklých zaplavením skladu v Heřmanově Městci.

Druhý pozměňovací návrh, ten podávám společně s kolegyněmi Kateřinou Valachovou a Alenou Gajdůškovou a týká se navýšení kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, a to v ukazateli výdaje regionálního školství a přímo řízených organizací, ve výši 1,5 miliardy korun, a to na úkor vládní rozpočtové rezervy. Tyto prostředky budou směřovány na podporu dálkového vzdělávání a je to na základě zkušeností získaných v důsledku pandemie v časech, kdy tedy školy byly uzavřeny a výuka probíhala náhradním online způsobem prostřednictvím internetu nebo i televizního vzdělávacího programu a podobně.

Já se tedy k oběma pozměňovacím návrhům přihlásím ještě s nějakým komentářem v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Z pracovních důvodů se omlouvá z jednání schůze Poslanecké sněmovny paní poslankyně Lenka Kozlová. A nyní požádám o vystoupení s přednostním... paní poslankyně Lucie Šafránková. Já jsem myslel, že tam někdo zdvihá ruku. Prosím... ale předtím tady mám faktické poznámky, pardon, a těch mi tady naskočilo záhy několik. Takže nejdřív pan poslanec Patrik Nacher, dále pan poslanec Martin Kupka a ještě pan poslanec Jan Skopeček. Prosím, vaše dvě minuty. A připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Chtěl bych reagovat na ten pozměňovací návrh kolegy Navrkala. Já jsem na tom semináři nebyl, protože jsem byl v karanténě, bohužel, jinak bych se toho rád zúčastnil. Principiálně mně osobně se to líbí, jenom jsem kolegovi říkal, jestli a jakým způsobem to má domluvené s ministryní spravedlnosti. Zároveň bych na tomto místě chtěl říct ještě, jestli to je jenom o těch penězích, anebo je to i o té vůli. Já pro ty kolegy, kteří až tak tu tematiku neznají, a on to tady kolega Farský trochu popisoval, tak to popíšu v minutě a půl, že mně tam kromě těch peněz schází trochu i ta vůle ze strany těch soudů rozhodovat, protože ony mají rozhodovat automaticky.

První dopis, který šel na soudy, byl ještě za ministra Pelikána. Potom napsal dopis pan premiér Babiš. Pak šel ještě jednou dopis od paní ministryně Benešové, kde právě se vytipovalo těch 133 tisíc exekucí, které splňují parametry, řekněme, předvýběr, které by mohly být protiprávní, neboť tam v tom figurovala rozhodčí doložka.

To zastavování je takové pomalé, na tom se asi všichni shodneme. Nicméně někdy ta situace jde dokonce opačným směrem. Mně na mail přistály i případy, kdy soudy ještě opětovně vyzývají ty oprávněné, jestli s tím zastavením této protiprávní exekuce souhlasí. Ony by to měly zastavovat automaticky, a místo toho pošlou dotaz tomu oprávněnému.

Takže já bych toho docela rád využil, když už tady je takovýhle pozměňovák, abychom se kromě toho, že se bavíme o penězích a o kapacitách na soudech, bavili i o tom, jestli a na jakých soudech ta vůle zastavovat tyhle případy, které tady skutečně jsou od roku 2011, potažmo 2013, je. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Kupka a připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl vyzdvihnout slova pana kolegy Votavy jako vládního poslance. Poslouchal jsem pozorně. To byla zdrcující kritika vládního návrhu. To nejde interpretovat jinak než jako zdrcující kritiku vládního návrhu. Zatímco paní ministryně zpochybňuje hodnocení Národní rozpočtové rady, tak pan kolega Votava se jí jednoznačně zastává, stejně jako my, a říkáme, že v normálním státě respekt vůči odborníkům a respekt vůči Národní rozpočtové radě je jeden ze základních pilířů fungování vlády a fungování elementární diskuse o ekonomických tématech na půdě Poslanecké sněmovny. Jasně z těch slov zaznělo, že za šest měsíců proinvestovat ty velké finanční prostředky je podle názoru pana kolegy Votavy, podle našeho názoru stejně tak, prostě nereálné. Přesto vláda takové kroky navrhuje.

Já předpokládám, že sociální demokracie, pokud ta slova byla myšlena vážně, nemůže vládní návrh podpořit a že paní ministryně se k té zdrcující kritice, která je nepochybně namístě, také postaví. Prostě je to jeden hot a druhý čehý. Tady přece jasně zaznívá na straně paní ministryně odmítnutí postoje Národní rozpočtové rady,

která říká, že návrh je špatný a neodpovědný, a z úst vládního poslance zaznívá adekvátně, že ten návrh opravdu špatný je a že Národní rozpočtovou radu máme respektovat a že ji má respektovat vláda, když už jí ten mandát dala. Tak prosím o reakci paní ministryně, jak to tedy vlastně s tím vládním návrhem a jeho podporou ve vlastních vládních řadách je.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Skopeček a připraví se paní poslankyně Lucie Šafránková. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Dámy a pánové, já bych také chtěl nejenom vyzdvihnout slova pana kolegy Votavy, já bych mu chtěl poděkovat. Já si ho za jeho slova vážím. Vážím si toho, že je schopen jako vládní koaliční poslanec vystoupit k rozpočtu a říci to jediné možné, co k tomu je možné říci, a sice zkritizovat to. A vážím si toho, protože to pro vládního koaličního poslance není nikdy jednoduché vystupovat proti vládě, jejíž je jeho strana součástí. Ale pan kolega Votava to chápe dobře. Tady totiž už nejde o pravolevý spor, tady už se s panem Votavou nehádáme o to, jestli deficit má být minus 10, nebo minus 20 miliard a zda v době ekonomického růstu má být vyrovnaný schodek, nebo lehce deficitní, jestli daňové sazby mají být progresivní, nebo máme mít rovné sazby daně. To jsou klasické pravolevé střety, které v normálních dobách jsou relevantní, legitimní a budeme rádi, když se k nim s panem kolegou Votavou vrátíme jak tady na plénu Poslanecké sněmovny, tak v rozpočtovém výboru.

Tady nejde o pravolevý střet. My dneska projednáváme začátek rozvratu veřejných financí v České republice. Prostě obří nárůst schodku na 500 miliard bez toho, aby paní ministryně navrhla alespoň elementární úspory ve státním rozpočtu na letošní rok, se rovná začátku rozvratu veřejných financí. A těší mě, že zástupce tradiční, byť levicové strany má s tímto rozvratem problém. A možná je to právě proto, že je z té tradiční strany, že není z toho nového hnutí ANO, kterému jde jenom o to dostat nějaké dotace svému šéfovi, a je jim ukradená budoucnost České republiky. (Předsedající upozorňuje na čas.) A klidně nechají zadlužit naše děti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Lucie Šafránková, připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi krátce představit pozměňovací návrhy k vládní novele zákona o státním rozpočtu, které jsem za SPD připravila s kolegou poslancem Paylem Jelínkem.

Za prvé navrhuji přesun 23,5 mld. korun z rozpočtové kapitoly Všeobecná pokladní správa do kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí. Konkrétně se jedná o snížení objemu výdajového ukazatele odvody do rozpočtu Evropské unie na polovinu rozpočtované částky.

V době počínající ekonomické krize v důsledku pandemie koronaviru je třeba činit zásadní rozpočtové kroky a zejména je třeba upřednostnit zájmy českých občanů a českých firem postižených dopady omezujících opatření nouzového stavu. V této situaci není namístě takto enormně vysokou částku poukazovat do zahraničí, zejména ne na provoz orgánů Evropské unie, které neplánují žádné, natož významné vlastní úspory. Česká republika má být navíc v rámci připravovaného takzvaného Fondu obnovy Evropské unie takzvaným čistým plátcem, což znamená, že v celkové bilanci příjmů, výdajů a záruk do rozpočtu Evropské unie více odvede, než získá. V tomto ohledu jsme tedy solidární již více než dostatečně a nyní musí být pro nás na prvním místě existenční zájmy českého státu a jeho občanů.

Částku 23,5 mld. korun tedy navrhujeme v rámci rozpočtové kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí převést do těchto konkrétních položek:

1,5 mld. korun na dávky osobám se zdravotním postižením – jde o posílení objemu prostředků určených pro hendikepované občany, konkrétně o příspěvek na mobilitu a příspěvek na zvláštní pomůcku. Hlavní motivací je předejít nežádoucím úsporám a omezením v této oblasti.

8 mld. potom na příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách. Současné nastavení tohoto příspěvku zejména v oblasti takzvané domácí péče je nízké a naprosto nedostatečné. Propad veřejných příjmů zde opět nesmí být důvodem k jeho nenavyšování.

4 mld. korun na ostatní výdaje organizačních složek státu. Jedná se hlavně o posílení objemu finančních prostředků určených na platy pracovníků rezortu práce a sociálních věcí zejména v rámci České správy sociálního zabezpečení a Úřadu práce. Tito lidé jsou dlouhodobě v procesu zvyšování platů zaměstnancům státu opomíjeni. A hlavně v důsledku dopadů nouzového stavu pandemie koronaviru čelili ohromnému nárůstu množství práce a povinností včetně nových agend a legislativních úprav. Za to si zaslouží naše poděkování a významné finanční ocenění.

10 mld. korun na neinvestiční nedávkové transfery. Jde o nezbytné finanční posílení oblasti sociálních služeb zajišťovaných kraji a obcemi, která se trvale potýká s nedostatkem prostředků. V prvé řadě se jedná o personální oblast, o nezbytné navýšení platů sociálních pracovníků v pobytových zařízeních sociálních služeb i v rámci ambulantních, terénních a pečovatelských služeb.

Za druhé navrhujeme přesunout 27 mld. korun z kapitoly Ministerstva průmyslu a obchodu do kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí. Jde o přesun veškerých prostředků z výdajového ukazatele dotace na obnovitelné zdroje energie do výdajového ukazatele dávky důchodového pojištění.

Předimenzovaná dotační podpora takzvaných solárních baronů, soukromých dodavatelů energií z takzvaných obnovitelných zdrojů, je neomluvitelná sama o sobě jako taková a v době nastupující ekonomické krize v důsledku pandemie koronaviru ještě o to více. Není k ní žádný ekonomický ani morální důvod, zejména když si uvědomíme, že tvoří více než polovinu veškerých plánovaných výdajů Ministerstva průmyslu a obchodu. Částku, těchto 27 mld., tedy navrhujeme převést do oblasti dávek důchodového pojištění, a to z toho důvodu, že vlivem utlumení ekonomiky

v době nouzového stavu a poklesu vybraného důchodového pojištění je významně oslaben takzvaný důchodový účet a objem prostředků plánovaných na výplatu všech typů důchodů v letošním roce. To nelze připustit. Starobní a invalidní důchodci a příjemci dalších důchodů nesmí být kráceni ve svých příjmech na úkor podpory soukromých komerčních subjektů a nesmí být ani nijak omezena plánovaná valorizace jejich důchodů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Hanu Aulickou a připraví se paní poslankyně Monika Jarošová. Prosím, máte slovo

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych představila za klub KSČM náš pozměňovací návrh, který možná není až tak výrazný, každopádně obsahuje celkem 2 miliardy. Těmito financemi míříme především do oblasti zdravotnictví, kde se snažíme pomoci 500 miliony zdravotním sestrám v sociálních službách, na které by se nedostala ta oprávněná pomoc, nebo spíše ta kompenzace v rámci situace COVID-19, a proto se budeme snažit, aby tato částka byla schválena. Zbylá částka 1,25 miliardy v rámci Ministerstva zdravotnictví by šla do transferu lůžková péče, na další pokrytí odměn pro zdravotní personál, který by nebyl pokryt v nově platné kompenzační vyhlášce od 1. 7. 2020. Tato dohoda, nebo tyto částky byly i dohodnuty ve výboru pro zdravotnictví. Myslím si, že kraje přistoupily velice rády na to, že tato částka 1,75 miliardy půjde dotačním titulem. A víceméně Ministerstvo zdravotnictví převede tyto částky dle dohody na kraje a kraje už dokážou vše zadministrovat tak, aby co nejrychleji tyto finance šly k samotným zaměstnancům.

Dále bych chtěla představit, co si myslím, že bohužel Ministerstvo práce a sociálních věcí trošku zaspalo a zapomnělo na sociální pracovníky na obcích, a to druhého a třetího typu, který představuje výkon sociální práce. A zde dáváme z té rezervy 2 miliard 50 milionů korun na jejich odměny právě zase za období COVID-19, protože to byli právě tito pracovníci, kteří velmi pomáhali potřebným lidem, a pomáhali i v situaci, kdy lidé potřebovali vyplňovat nějaké formuláře, řešili situaci s úřadem práce, a oni byli opravdu ti, kteří nesli velkou tíhu, aby lidé nezůstali bez prostředků nebo dalších potřeb, které se v této situaci vyskytli.

Také myslím, že částka 200 milionů, kterou také dáváme na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, jde za dobrým účelem. A myslím si, že i zde bylo trošku zapomenuto na pracovníky nebo celý personál ústavní péče při Ministerstvu školství. Opravdu si myslím, a nebudu sama, kdo řešil ve svých krajích nedostatek personálu a dalších věcí právě pro tuto oblast. Myslím si, že pracovníci ústavní péče, dětských domovů a dalších si ty odměny zaslouží, protože tu situaci zvládali s vypětím sil a víceméně je zapotřebí jim pomáhat.

To znamená, že za nás 2 miliardy jdou ze státní rezervy. A budu velmi ráda, když nás podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Monika Jarošová a připraví se paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, ráda bych vám představila svůj pozměňovací návrh k rozpočtu na tento rok. Navrhuji přesunout 13,5 miliardy korun z podporovaných zdrojů energie z kapitoly Ministerstva průmyslu a obchodu a tyto peníze použít na rychlejší splacení státního dluhu. Jedná se o podporu solárních baronů, na něž jsou v rozpočtu vyčleněny finanční prostředky ve výši 27 miliard. Pro zajímavost, je to víc než polovina rozpočtu Ministerstva průmyslu a obchodu. Je to přehnaně vysoká částka, protože navíc tyto obnovitelné zdroje energie nedobrovolně spolufinancují i koncoví odběratelé. To je ten poplatek na faktuře označený jako podpora výkupu elektřiny, nebo cena na úhradu nákladů spojených s podporovatelnými zdroji, což může dělat v průměru až 1 500 korun ročně na domácnost.

Proto navrhuji okamžité a výrazné zkrácení vyplácení finančních prostředků na solární elektrárny a tyto peněžní prostředky chci převést na snížení státního dluhu. Je třeba narůstající státní dluh řešit bezodkladně. Musíme především myslet na budoucnost České republiky a její občany. Nedovolíme, abychom pod tlakem Evropské unie zbytečným zadlužením kvůli solárním elektrárnám obětovali finanční budoucnost nejen našich dětí, ale i nás samotných a neměli pak do budoucna peníze na důchody. Naše hnutí SPD je pro rozpočtovou zodpovědnost a nesouhlasíme s takovým nehorázným navýšením státního dluhu. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Alenu Gajdůškovou a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, musím na úvod říct, že opravdu nejsem šťastná z toho vysokého schodku pro rozpočet na tento rok, který máme před sebou a s největší pravděpodobností bude schválen. Víte, sociální demokraté se vždycky snažili o zdravé veřejné finance. Já si pamatuji, že padala vláda, když šlo o navýšení o jednu miliardu nad sto. Snažili jsme se po celou dobu, a dá se dohledat, resp. byla to sociální demokracie, která prosadila střednědobé výhledy, která zpracovávala konvergenční programy tak, abychom plnili maastrichtská kritéria, aby tedy zadlužení odpovídalo kritériím, které znamenají vstup do eurozóny a dobrou pozici pro českou ekonomiku

Snažili jsme se, a dá se opět dohledat, aby veřejné finance byly v České republice zdravé. A proč? Protože bez zdravých veřejných financí nejsme schopni udržet fungující stát. Protože zdravé veřejné finance znamenají, že stát má dostatek financí na školství, na zdravotnictví, na bezpečnost, na podporu zdravého životního prostředí. A to jsou věci, které znamenají rovnost šancí pro každého. Víte, že sociální demokracie má tři základní hodnoty – svobodu, solidaritu a spravedlnost. A jinak než

tím, že připravíte podmínky pro to, aby každý člověk, každé dítě mělo skutečně rovnost šancí, prostě tyto hodnoty nenaplníte, nezajistíte.

Znova opakuji, jde nám o to, aby fungovaly veřejné služby. A na to stát prostě musí mít. Ale. Ale.

Vzpomínám si na takzvaný Topolánkův batoh, který znamenal, že tenkrát Topolánkova vláda, a byl to také komplexní pozměňovací návrh premiéra, podsekla příjmy státního rozpočtu ve chvíli, kdy už se ve světě mluvilo o nastupující krizi. Pak přišla ekonomická krize. A co to znamenalo? Zavádění poplatků ve zdravotnictví, snaha o zpoplatnění zdravotní péče, opět otevřena debata o zavedení školného a zpoplatnění pomalu všeho včetně toho, že člověk vůbec dýchá. Prostě šlo o demontáž veřejných služeb na jedné straně a šlo o škrtání, vzpomínám věci týkající se osob se zdravotním postižením a tak dále, tedy omezení výdajů, to proškrtání se z krize. To proškrtání se z krize tenkrát znamenalo, že krize v České republice byla třikrát delší než v okolních zemích, a to bylo tedy opravdu umění, protože jestliže česká ekonomika je silně navázaná, silně proexportní, silně navázaná na okolní země, na ekonomiku Německa a dalších našich sousedů, tak když se to u nás podařilo těmito vnitřními nekompetentními zásahy pravice roztáhnout na třikrát delší dobu, tak to byl skutečně výsledek.

Dámy a pánové, dobrý management říká, že krize je výzva i příležitost. Koronavirová krize není určitě výjimka. Minimálně to znamenalo to, že téměř ze dne na den naše školy dokázaly najet na online výuku, že dokázaly využít možností, které jim dávají současné technologie.

Já teď trošku odbočím. Zavzpomínám na 90. rok, kdy jsem tehdy učila v prvních a poté v dyslektických třídách. V tom 90. roce, v té velké euforii, byla snaha zavést počítače do škol, okamžitě a rychle, a my jsme jako kantoři chodili na školení, kde měli snahu nás učit programovat. Prostě byla představa, že od první třídy budeme učit zacházet děti s počítači. To se samozřejmě nenaplnilo. My máme třicet let a v tom jsme se moc neposunuli. Ta současná krize to ale dokázala posunout velice rychle. A to je podle mě příležitost, které musíme, musíme využít. (V sále hlasitě vyzvání mobil.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych chtěl požádat poslance a poslankyně, aby si vypnuli mobilní telefony. Dneska to tady opravdu zvoní na všechny strany. Jsou tady minimálně dva poslanci, kteří je mají zapnuté, a je to opravdu hlavně vůči řečníkovi rušivé. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane místopředsedo.

Školy se s touto situací, kde musely přejít na online výuku, na distanční vzdělávání, popasovaly, některé lépe, některé hůře. Já jsem zažila hodinovou výuku s vnukem v hudebce, kde paní učitelka měla kolem sedmi žáků a dokázala s nimi pracovat v průběhu celé té hodiny včetně toho, že děti hrály na hudební nástroje a

současně pracovaly. Jde to, někteří kantoři si s tím poradili, někteří méně, ale prostě zafungovalo to.

Ale problém je jinde. Problém je na té druhé straně, u dětí a v rodinách. Toto distanční vzdělávání samozřejmě logicky znamenalo, že se velmi rozevřou nůžky mezi těmi dětmi, jejichž rodiny dokážou s nimi pracovat, dokážou se s nimi učit a zvládly i tu online výuku, a těmi dětmi, kde rodiče ať už z nedostatku času, z nedostatku svých schopností i toho vybavení prostě na to neměli. A to je z mého pohledu, z pohledu sociální demokracie, velmi špatně. My se skutečně máme – a je to ústavně zaručené právo – postarat, zajistit každému dítěti právo na vzdělání, zajistit mu rovné šance.

Česká školská inspekce, ale i odbor sociálního začleňování na Ministerstvu místního rozvoje udělaly analýzu, udělaly studii v průběhu výjimečného stavu, v průběhu pandemie, a zjišťovaly, jak jsou rodiny schopné, jak školy jsou schopné tu situaci zvládnout. A vycházejí z toho velmi zajímavé údaje. Česká školská inspekce uvádí konkrétní číslo – 9,5 tisíce dětí, které nebyly vůbec v žádném kontaktu se školou, a příčina je v tom, že prostě neměly ICT vybavení, prostě nefungovaly. Odbor sociálního začleňování na Ministerstvu místního rozvoje uvádí ve své studii, kde pracovali se vzorkem 70 škol – 51 % žáků, dětí, bylo bez možnosti pracovat online, protože právě neměli to ICT vybavení, na druhém stupni to dokonce bylo 57 % dětí. Tato analýza konkrétně udává ještě potřebnost – v 51 % školy udávaly potřebu lepší technické podpory, to znamená, je potřeba, aby děti dosáhly na ICT vybavení, aby dosáhly i na určitý balíček dat, aby s tím mohly pracovat.

Kolegyně a kolegové, my schvalujeme peníze, které mají rozběhnout ekonomiku. Pak vezměme na vědomí, že investice do vzdělání se vrací 17krát a to je velmi dobrá efektivita, dlouhodobě nejefektivnější investice. Navrhujeme proto s panem poslancem Votavou a Kateřinou Valachovou pozměňovací návrh, o kterém zde už mluvil pan poslanec Votava, a to je přesměrování nebo určení 1,5 miliardy korun do kapitoly regionálního školství Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, v té kapitole tzv. ONIV, ostatní neinvestiční výdaje. To je totiž nejrychlejší cesta, jak zajistit ICT vybavení pro ty děti, které to skutečně potřebují, tak, aby online vzdělávání bylo možné, aby všechny děti měly rovné šance.

Já si dokážu jako bývalá učitelka představit, že online vzdělávání a využití ICT techniky nebude jenom v případě, že zavřeme školy – a může se stát, nevíme, co nás v budoucnosti čeká za nějakou dobu. Ale dokážu si představit, že se využije k tomu, čemu se říká individuální přístup k dětem, ať už je to vyrovnání šancí těch dětí, které mají problémy, nebo naopak podpora velmi nadaných dětí, což je věc, které bychom se také měli věnovat. Tedy ICT vybavení není jen záležitost pro to, kdybychom museli opět na nějaký čas uzavřít školy a najet na plnou online výuku nebo distanční vzdělávání. Pokud by to vybavení skutečně na školách bylo a děti měly, myslím si, že můžeme udělat mílový krok dopředu k modernímu vzdělávání, tak aby bylo co nejefektivnější a tak aby skutečně dalo každému dítěti příležitost uplatnit svůj talent na maximum svých schopností. To je určitě ta nejlepší investice do budoucnosti.

Já věřím tomu, že tento náhled do určité míry může sdílet většina Sněmovny, věřím tomu a byla bych velmi ráda, kdyby to podpořila i paní ministryně. Skutečně to nebude špatná investice. Děkuji za pozornost a děkuji za tu podporu předem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vyzývám pana poslance Jana Skopečka na faktickou poznámku. Mezitím přečtu jednu omluvu. Paní poslankyně Dana Balcarová se z pracovních důvodů omlouvá z dnešního jednání až do konce jednacího dne. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já chci zareagovat na svoji kolegyni. Nechci se ani tak bavit o meritu věci, toho jejího vystoupení, ale přesto mě zaujala její jedna teze nebo věta, a sice když říkala, že sociální demokraté vždycky stáli o stabilitu veřejných financí, vždycky se starali o zdravé veřejné finance. To mě opravdu nebývale překvapilo. Já myslím, že tady můžeme slyšet leccos, ale ani tisíckrát opakovaná lež se zkrátka nestane pravdou.

Já bych se chtěl paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího zeptat na roky 2003, 2004, 2005 a 2006, kdy sociální demokracie byla u vlády, měla ministra financí, byl to Bohuslav Sobotka a bylo to za vlády Vladimíra Špidly, později za vlády premiéra Paroubka. V roce 2003 jste realizovali deficit 109 mld. korun, v roce 2004 93,5 mld. korun, v roce 2005 56 mld., v roce 2006 97,31 mld.

A teď ještě, paní kolegyně, v jaké ekonomické situaci jsme se nacházeli, v jaké fázi ekonomického cyklu. V roce 2003, když jste realizovali deficit 109 mld., rostla ekonomika o 3,6 % nad průměr. V roce 2004, když jste udělali deficit 95,3 mld., ekonomika rostla téměř 5 %. V roce 2006 téměř 100miliardový schodek při růstu 6,8 % hrubého domácího produktu.

Paní kolegyně, já bych se vás chtěl zeptat, co tedy považujete za nezdravé veřejné finance, za nezdravé hospodaření, když toto dokážete s vážnou tváří označit za zdravé stabilní veřejné finance. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jednou hezké dopoledne. Děkuji za dodržení času a jinak prosím, oslovujte vždycky kolegy prostřednictvím předsedajícího. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Gajdůškové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, no, kdybyste si hledali na tom Googlu trošku poctivěji, tak byste našli, že v roce 2003 se sanovaly povodně z roku 2002, které spláchly dvě třetiny Čech. Za prvé. Další roky, a k tomu přibyly záležitosti, kde se peníze, dluhy z vaší privatizace, které byly schované v Konsolidační agentuře, se převedly do státního rozpočtu a umazávaly se, přiznaly se a umazávaly se postupně ve státním rozpočtu. To se dá dohledat, to jsou, vážené kolegyně, vážení kolegové, prostě fakta!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Václava Votavy, poté faktická poznámka kolegy Skopečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, pane kolego Skopečku prostřednictvím předsedajícího, já myslím, že je zbytečné se tady takto přetahovat. Já můžu zase vzpomenout samozřejmě začátek 90. let, bankovní socialismus – a to bylo za vlády koho? Tři sta miliard korun, které se pak musely sanovat, víte? Tak to také zrovna nebyl ten správný přístup k veřejným financím. Takže prosím, je to naprosto zbytečné, to, co se tady teď odehrává.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Také děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jana Skopečka, stále je připravený kolega Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Vůbec to není zbytečné, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Banky zprivatizovány v 90. letech bohužel nebyly, nicméně v těch 90. letech se muselo začít první zeleninou, prvním obchodem, který byl ve státních rukou. To, že klesala politická síla tehdejších pravicových vlád prosazovat reformy, je pravda, ale to jste, milí kolegové ze sociální demokracie, té pravicové vládě příliš nepomáhali, abyste jí dali politickou sílu k tomu, aby dotáhla transformaci včetně privatizace bank. Banky jste privatizovali vy, podle mého názoru za zbytečně nízké peníze, poté co jste je oddlužili. Ten výnos z prodeje bank mohl být daleko vyšší, zvlášť když se podíváme na to, jaké zisky po tom vašem oddlužení ty banky v následujících letech v privátních rukou realizovaly. Takže co se týče bank, do toho bych, pane kolego, být vámi příliš nerýpal, nebo bychom tady mohli vést opravdu vážnou debatu.

Ono je to u sociálních demokratů vždycky. My je nachytáme na lži, kdy tady paní kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího ji oslovuji, říkala, že veřejné finance zvládala sociální demokracie bezvadně. A ve chvíli, kdy tady uděláme časovou řadu pěti let v roce 2003, 2004, 2005, 2006, tak to sociální demokracie šmahem svede na privatizaci. Takhle je to vždycky. Když dojdou argumenty, tak je na stole privatizace. Ty schodky byly samozřejmě realizovány vaší výdajovou politikou. I tehdejší problémy veřejných financí, i dnešní problémy veřejných financí jsou na straně výdajů. Těm jste pustili brzdu, ty jste realizovali. Kupovali jste si populisticky voliče, nasekali jste v době růstu dluhy. To vám nikdo neodpáře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana poslance Votavy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Asi zdržujeme ostatní od toho, aby tedy se pokračovalo, ale naposled tady k tomu vystupuji.

No, zhasnout, rozkrást, rozsvítit. Tak to fungovalo v 90. letech na začátku. A kdybychom ty banky neprivatizovali a nesanovali, tak by se ty banky položily. A to si myslím, že by bylo ještě horší než nějaká pandemie. To by byla teprve katastrofa.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Můžeme pokračovat řádným vystoupením pana poslance Ferjenčíka, připraví se Věra Kovářová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, Piráti tu v předchozích obdobích neseděli, tak já si to dovolím shrnout, že máslo na hlavě má ODS i ČSSD, a myslím si, že ANO má máslo na hlavě v tom, že nevytvořilo na tu krizi žádné rezervy, když byla příležitost. Ale věnujme se raději budoucnosti.

Takže co se týče toho rozpočtu, který nám předložila paní ministryně, my máme za to, že ve chvíli, kdy celé zemi hrozí obrovská ekonomická krize, firmy propouštějí, lidé šetří, tak že je namístě, aby stát také hledal úspory ve svém provozu. Prostě i jako signál toho, že je tady obrovský propad příjmů, tak v takové situaci říct, že stát neušetří ani korunu na svém provozu, nám to nepřijde rozumné. Proto navrhujeme několik variant úspor, tak aby si z nich mohli vládní poslanci vybrat, kterou chtějí případně podpořit. Je to 11 mld., 16 mld. a 25 mld. Navrhujeme prostě snížit to celkové saldo rozpočtu. Jsme přesvědčeni, že prostor na to v rozpočtu je. Máme tam zhruba 57 mld., které zatím nejsou přesně určeny podle účelu.

Vidíme velký prostor úspor v provozních výdajích státu. Abych řekl jeden konkrétní příklad, stát utrácí obrovské peníze za marketing, za PR služby. Myslíme si, že zrovna v tomto odvětví by bylo namístě šetřit a dávat to do oblastí, které jsou pro občany užitečnější. Z toho důvodu nepodpoříme ten rozpočet jako celek, pokud vláda nepřistoupí k nějakému snížení výdajů.

Dále předkládáme několik doprovodných usnesení. To doprovodné usnesení, které vyzývá k rychlejšímu sjednocení výběru daně z příjmů fyzických osob, sociálního pojištění a zdravotního pojištění – já vím, že nějaký pokrok v této věci má nastat v rámci paušální daně pro živnostníky, nicméně už teď slyšíme od zástupců Ministerstva práce a sociálních věcí, že to nestihnou a že ty informační systémy na to nejsou připraveny. Sjednocení výběru daní, sociálních odvodů a zdravotních odvodů může ušetřit několik miliard ročně, každý rok na úrovni státu dlouhodobě, protože se přestanou dělat dvě prakticky stejné agendy na dvou místech. Dá se to na jedno místo, logicky na Finanční správu. Stačí propojit informační systém, aby bylo jasné, jaké vznikají nároky na důchody, a člověk bude komunikovat jenom s jedním úředníkem, firma bude komunikovat jenom s jednou institucí. Ušetří to administrativu jak státu, tak občanům a podnikatelům a skutečně to je věc, na kterou se má stát soustředit. Když teď chceme investovat, tak investujme do opatření, která dlouhodobě sníží

výdaje. Takže tohle je jedno usnesení, které navrhujeme, urychlit práce na této věci, zahrnout to do systému Moje daně.

Dále navrhujeme opět rozklikávací rozpočet. Zvládly to Mariánské Lázně, zvládla to Praha, zvládl to Nejvyšší kontrolní úřad. Zvládla to dokonce i Poslanecká sněmovna. Tak já věřím, že by mohl rozklikávací rozpočet zavést i stát.

A poslední usnesení, které předkládám, směřuje k větší transparentnosti nakládání s vládní rozpočtovou rezervou. Ta rezerva je rekordně velká, je to nějakých 36, 37 mld. V tuhle chvíli uvidíme, o kolik se to ještě sníží těmi pozměňovacími návrhy. Každopádně my navrhujeme, aby byla chystaná rozpočtová opatření z této rezervy zveřejňována aspoň tři dny dopředu a zasílána členům rozpočtového výboru, aby byl lepší veřejný dohled na tím, jak se tyto prostředky používají.

Další doprovodná usnesení představí kolegové, kteří se jimi věcně zabývají.

A na závěr, abych zakončil pozitivně, tak já velmi děkuji Ministerstvu financí za to, že se podařilo zpracovat návrh kompenzačního bonusu pro dohodáře. A věřím, že se to podaří projednat 10. července na mimořádné schůzi, kterou k tomu společně svolávají poslanci koalice i opozice. Takže za tohle děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Skopeček. Stále je připravena Věra Kovářová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já jsem ještě nestihl zmáčknout faktickou poznámku na pana kolegu Votavu, takže se k němu vracím, respektive k jeho vystoupení. Za prvé bych chtěl říct, že pan kolega Votava to možná neslyšel, paní ministryně ano, ale po jeho vystoupení jsem přišel k řečnickému pultíku a poděkoval jsem mu. Řekl jsem mu, že si jeho slov vážím, a uvedl jsem řadu argumentů proč. A vzápětí se dočkám drtivého útoku právě od pana kolegy Votavy. Tak to je pro dobrotu na žebrotu se sociálními demokraty. To na úvod.

Ale teď vážně. Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste řekl, že se v 90. letech zhaslo, rozkradlo se a pak se rozsvítilo. Pane kolego, urazil jste tím celou řadu občanů České republiky, kteří v 90. letech po desítkách let nesvobody vzali svůj osud do rukou, začali podnikat, někteří lépe, někteří hůře, někteří úspěšněji, ale po desetiletí, kdy neznali slovo podnikání, kdy neznali slovo zisk, kdy neznali slovo riskovat v podnikání. Myslím si, že jste neprávem urazil prostě tisíce zodpovědných, statisíce zodpovědných lidí, kteří v té době vzali osud do svých rukou, a to, co udělali v 90. letech, kam tu Českou republiku nejenom ekonomicky po těch třiceti letech komunistické totality, posunuli dopředu. Myslím, že to byla obrovská neúcta. Považuji za chybu, že jste to udělal, a myslím si, že to bylo zbytečné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy paní poslankyně Věra Kovářová a připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, já bych shrnula do dvou slov, jak pracujeme v opozici se státním rozpočtem. Je to prostě taková detektivní práce. Informace skoro žádné, když na videokonferenci chceme nějaké informace vědět, dočkáme se diktátu. Tedy nemyslím diktátu jedné strany, ale diktátu paní ministryně, která diktuje jednotlivé položky, jak byla vyčerpána vládní rozpočtová rezerva ve výši 78 mld. Když jsme ji požádali, abychom neztráceli čas, zda by nám takovouto tabulku mohla poslat, a ještě další dva dokumenty, tak do dnešního dne nic takového jsme neobdrželi. A musím konstatovat, že to mě mrzí, protože samozřejmě je to naše práce, aby opozice měla informace z médií, z tiskových konferencí vlády či z tiskových konferencí jednotlivých ministrů, ale předpokládám, že takovéto informace bychom, ještě když byly slíbené, měli dostávat.

Právě na oné videokonferenci s opozičními stranami na náš dotaz, jak tedy bude čerpána vládní rozpočtová rezerva ve výši téměř 137 mld. korun, byla paní ministryně schopná vyspecifikovat asi 40 mld. a na naše výhrady, že to je skutečně vysoká částka, ta zbývající, skoro 100 mld., která by zůstala vládě k absolutnímu rozhodování bez kontroly Poslanecké sněmovny, tak bohužel nebyla schopna tehdy vyspecifikovat.

A přes noc, jak říkám, se stal zázrak – díky panu poslanci Andreji Babišovi, který přes noc do druhého dne, předložil pozměňovací návrhy. A v těch pozměňovacích návrzích byly částečně vyspecifikovány položky právě z té vládní rozpočtové rezervy. Některé ty položky musím říci, že vítáme, jako je 12 mld. na program Antivirus A a B. Samozřejmě investice do majetku obcí a krajů. Nebo finanční prostředky na vodohospodářské projekty. A samozřejmě také vítáme to, že byly uspokojeny v podstatě všechny žádosti z dotačního titulu na de facto mateřské školy a základní školy pro obce do tří tisíc obyvatel v dotačním titulu na Ministerstvu financí, kde ta položka činí 3,1 mld. korun navýšení, a samozřejmě také vítáme, že to samé se stalo s dotačním titulem na výstavbu bytů, to velmi oceňuji.

Oceňuji také vyjádření paní ministryně na můj dotaz na rozpočtovém výboru, zda v případě – vzhledem k tomu, že přece jenom to rozhodnutí o udělení dotace bude v podstatě až teď v červenci a obce budou moci začít stavět v srpnu, v září, tak paní ministryně se vyjádřila, že v případě, že obce a města nebudou schopny dodržet termín realizace do konce roku, tak tento termín bude posunut, tak jako to udělalo Ministerstvo pro místní rozvoj.

To jsou tedy položky, o kterých můžeme říci, že vítáme. Mám také pocit, že je to reakce na naše upozornění, že je potřeba kromě toho, že se pomáhá těm, kteří byli postižení koronavirovou krizí, je potřeba urychleně dát peníze do lokální ekonomiky a samozřejmě také do velkých projektů státu. Ale ta lokální ekonomika je opravdu důležitá a je celá řada dotačních titulů, které už jsou vyhodnoceny. Pod čarou zůstala celá řada obcí a měst, které splnily podmínky dotace, ale bohužel se na ně nedostalo. Tento krok tedy vítáme a zároveň také doplňujeme pozměňovacími návrhy právě ty dotační tituly, kde je velký převis.

Co se týče našich pozměňovacích návrhů, tak si dovolujeme pochválit za to, že tedy konečně se v rozpočtu a v tom pozměňovacím návrhu pana poslance Babiše ocitl ten příspěvek obcím ve výši 12,8 mld. korun, který reaguje v podstatě na schválený senátní návrh, a je to kompenzace za výpadky v souvislosti s kompenzačním bonusem.

Co nás ovšem mrzí, je to, že se vláda vykašlala na kraje. Sice hovoří o tom – a také v tom pozměňovacím návrhu poslance Babiše je částka 4 mld. na silnice II. a III. tříd. Nicméně jsou to peníze, které vláda v podstatě každoročně slibuje krajům a dává je krajům. Máme tady také náš návrh novely o rozpočtovém určení daní pro kraje, který říká, že ty peníze by krajům měly chodit pravidelně, tak aby si mohly investice plánovat na několik let dopředu. Čili 4 mld. jsou peníze, které byly slíbeny a které vláda dávala každým rokem. Nicméně se vykašlala skutečně vláda na kraje v souvislosti s výpadky z kompenzačního bonusu. To chceme napravit naším pozměňovacím návrhem, kdy krajům dáváme na obyvatele 500 korun, tedy v celkové výši 5,4 mld.

Dalším pozměňovacím návrhem... Ale nejprve, než o něm budu hovořit... (Poslankyně vyčkává, až skončí diskuse u stolku zpravodajů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Ještě se vrátím k oněm krajům. Na rozpočtovém výboru k našemu pozměňovacímu návrhu přišlo stanovisko Ministerstva financí, které znělo: Nepodporujeme tento návrh, protože nelze rozdávat peníze všem. Já jsem za to kritizovala Ministerstvo financí, že to nepovažuji za odborné stanovisko. Paní ministryně se mně omluvila a to tedy vítám. Omluvu přijímám, můžu říci, že odpouštím, ale nezapomenu. Až budete rozdávat před volbami všechno všem, tak uvidíme, jaká stanoviska budete mít k svým vlastním návrhům.

Nyní bych pokračovala s dalšími pozměňovacími návrhy. Druhým pozměňovacím návrhem, to je opět ten systém dotační tituly v lokální ekonomice, vypořádané pod čarou, celá řada projektů, které vyhověly. V tomto případě jsou to památky, dotační titul pro obnovu kulturních památek v obcích, městech, ale je to i pro soukromé osoby, ve výši 300 mil. korun. Každý rok se snažíme tam tyto finanční prostředky dát, a opět je to možnost pro malé a střední firmy, je tam velký podíl práce a myslím, že teď máme tu možnost rozhýbat lokální ekonomiku.

A samozřejmě v neposlední řadě třetí pozměňovací návrh dává peníze na místní komunikace ve výši 500 mil. korun opět do dotačních titulů, které jsou už vyhodnoceny, a to 400 mil. pro obce do 3 tis. obyvatel a 100 mil. nad 3 tis. do 10 tis. obyvatel.

Čtvrtým pozměňovacím návrhem je příspěvek ve výši 1 mld. korun do Státního fondu dopravní infrastruktury, kdy je velký převis v dotačním titulu na bezpečné

chodníky a cyklostezky, a tam si myslíme, že ty peníze také okamžitě budou realizovány, protože obce a města mají stavební povolení.

Pátým pozměňovacím návrhem je takový evergreen, který se týkal základních škol v lokalitách, kde je potřeba stavět velké – nebo ne velké, ty se budou dotovat z MŠMT, ale větší základní školy. Proč dáváme tento pozměňovací návrh? Bohužel v roce 2020 Ministerstvo financí přerušilo tento dotační titul a nevypsalo žádnou výzvu, s tím že bude analyzovat tento dotační titul, bude si shánět podklady. Já to považuji za velkou chybu, a to z toho důvodu, že nedostatek kapacit základních škol s koronavirovou krizí nezmizel. A jestliže, jak paní ministryně tvrdila, ten dotační titul bude otevřen v roce 2021, tak než se začnou školy realizovat, zase to bude téměř roční zpoždění.

Proto navrhujeme, aby do tohoto dotačního titulu na výstavbu základních škol pro obce do 10 tis. obyvatel, tzn. i pro menší obce, které potřebují stavět školy větší třeba za 80 mil., navrhujeme přesunout částku 600 mil. korun, s tím že by se rozdělila do roku 2020 a pokračovalo se v roce 2021.

Pevně doufám, že některý z pozměňovacích návrhů by mohl najít pochopení u koaličních poslanců a mohl by být podpořen, protože jsou to peníze, které mohou jít okamžitě do lokální ekonomiky, a zajistit tak práci pro malé a střední firmy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Teď se slova ujme paní poslankyně Richterová, připraví se Tomáš Martínek. Ještě než dojde paní kolegyně Richterová k pultu, došla omluva pana poslance Pavla Žáčka po celý jednací den z pracovních důvodů a pana poslance Václava Klause z pracovních důvodů od začátku jednacího dne až do ukončení.

Ještě posečkejte, paní poslankyně, až bude klid. Už můžete být u pultíčku, ale já počkám, až se sněmovna uklidní, než vám udělím slovo. Pojďte, snad je tady dostatečný klid. Máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Ráda bych připomněla, vážené kolegyně, vážení kolegové, proč tady všichni jsme na této mimořádné schůzi. Připadá mi totiž, že jsme na to už malinko zapomněli. Jsme tady zkrátka kvůli koronavirové pandemii. A proto se nemůžeme bavit pouze o rozpočtu, o tom, aby se nám nezhroutila ekonomika, ale i o tom, jak ty peníze v rámci rozpočtové struktury přispějí k tomu, aby nenastala případná druhá vlna.

Co se týče takového zkušebního prubířského kamene, je jím Karvinsko. Vzhledem k tomu, že tam aktuálně bohužel hrozí kolaps zdravotní péče, jsou tam již nemocní zdravotníci, ale současně se nám jako Pirátům ozývají občané z Karvinska, kteří netuší, jak se mají zařídit, hygiena jim nedá informace, když je v karanténě jejich člen rodiny, ale oni přímo v kontaktu s nakaženým nebyli, a nyní mají v té společné domácnosti dilema, zda oni, kteří nejsou v karanténě, nemají šanci na 60 % platu atd., mají dál chodit do práce, anebo nikoli. Dávám příklad praktické ukázky toho, co lidé řeší, která ale má velké dopady na případné další šíření nemoci.

A protože, jak jsem zmínila, jde o to, kdo bude oficiálně dán do karantény a kdo ne, tak nakonec jde vposledku o ten státní rozpočet, o to, komu všemu budeme náhradu mzdy jako stát proplácet, aby mohl být alespoň trochu v klidu, byť ten propad příjmů je i tak značný. V současné chvíli jsem ale akorát zaznamenala výroky některých politiků, které se mi vůbec nelíbily, kteří tu situaci sváděli na nezodpovědné občany. Ale tak to vůbec není. Kdo je tady nezodpovědný, je, domnívám se, bohužel státní správa.

A zase to zpřesním k tomu rozpočtu, o kterém dnes jednáme. Jde totiž o to, že nemáme jako stát ani řešeno, zda když se vracejí lidé z rizikových oblastí, zda je o ně nějak postaráno na dopravě domů, aby nedošlo k šíření nákazy na cestě domů. Některé státy toto vyřešeno mají. Jde tam právě o riziko cestování v taxíku či v hromadné dopravě. Status osob sdílejících domácnost s osobou s nařízenou karanténou jsem již zmiňovala. Opět jde o to, jak vyřešit kompenzace těch, kteří na vlastní odpovědnost chtějí zůstat doma a nastoupit do dobrovolné karantény. Souvisí to i s psychologickým momentem, když si lidé nebudou jisti, že v rámci karantény o ně bude alespoň základním způsobem postaráno, tak nebudou tak ochotni sdělovat své kontakty, nebudou ochotni to důsledné trasování umožňovat.

Poslední věc, kterou zmíním, je, že pokud víme, tak chybí připravenost na možný výpadek celých zdravotních týmů na Karvinsku. Už jsem řekla, že tam onemocněla řada zdravotníků, na hraně kapacit jsou některé nemocnice. Bohužel v regionu i některé nedávno skončily. A nyní, mě by zajímalo, zda máme jako stát, zda vy jako vláda – je tady paní ministryně Schillerová, paní ministryně Dostálová, bohužel tady není ani pan předseda vlády, ani pan ministr zdravotnictví – zda máte připraveny například mobilní létající týmy, týmy se zdravotníky z jiných krajů například, kteří by mohli zastoupit ty, kteří budou nemocní nebo v karanténě. Stejně tak, zase, jaká systémová opatření co se týče střídání směn a podobně, byla přijata, aby došlo k omezení šíření právě mezi zdravotníky, jakým způsobem vypomáhají jiné hygienické stanice té lokálně přetížené krajské hygienické stanici.

To vše říkám v souvislosti s Karvinskem, ale může se nám stát velmi snadno, že se lokální ohniska objeví i jinde, a právě proto bychom měli mít také jako republika národní plán testování včetně komplexní strategie, nejenom jak rychle znásobit testovací kapacity na úrovni země, pokud by to bylo potřeba, tak i včetně financování toho testování. A tím jsme zase zpátky u rozpočtu. Řada věcí je totiž mnohem levnějších, když se udělají včas, než když bude vedení otálet. A právě s plošnějším testováním se na Karvinsku velmi otálelo, navzdory apelům i naší krajské lídryně Zuzany Klusové, a i proto došlo k tak masivnímu rozšíření nemoci.

Já v této souvislosti chci navrhnout doprovodné usnesení Poslanecké sněmovny. Jádrem toho usnesení je, že bychom právě chtěli, aby vaše vláda připravila a představila nám ten národní testovací plán zejména s ohledem na řešení lokálních ohnisek, na náhlý nápor na kapacitu a na financování testování. Stejně tak v rámci toho usnesení chceme apelovat, aby se zvýšila případná kapacita testování na 30 tisíc testů denně, což v přepočtu na obyvatele je například kapacita země, jako je třeba Dánsko.

Ještě jednou shrnu. Bavíme se dnes o rozpočtu, ale jde o to, jak ten rozpočet využijeme. A pokud pomineme finanční náklady těch zdravotních opatření, tak se bohužel může stát, že se nám ta případná druhá vlna nevyhne. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Richterové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Leo Luzar. (K hlásící se paní poslankyni Ožanové:) Elektronická přihláška má, paní kolegyně, přednost, nemohu jinak. (K panu poslanci Luzarovi:) Máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím ctěné kolegyni. To, co teď tady zaznělo v rámci projednávání rozpočtu, je, paní kolegyně, šíření paniky. Vy jste tady třikrát zopakovala, že zdravotnictví Moravskoslezského kraje kolabuje. To není pravda! Ano, došlo k navýšení zjištění onemocnění covidu. Zapomněla jste dodat, že je bezpříznakové. To znamená, ti lidé nemají fyzicky žádný příznak této choroby. Oni nemají být ani hospitalizováni, protože jim opravdu nic není. A my bychom tady neměli šířit paniku mezi občany, že kolabuje zdravotnictví. To není pravda. Moravskoslezský kraj je připraven tuto situaci řešit a řeší ji.

Musíme si ale uvědomit, že ta choroba s námi bude trvale, že se jí nezbavíme. Vy jste tady hovořila o tom, že lidé z obavy, že by mohli onemocnět, nebo z obavy, že by ji mohli šířit, prostě nechtějí jít do práce, chtějí se sami dobrovolně uzavřít do izolace. To chceme celou tuto zemi neustále uzavírat do izolace? Vždyť to přece nejde! Musíme k tomu přistupovat racionálně, rozumně, se znalostí veškerých rizik, která tato nemoc přináší. Ale hlavně prosím nešiřme paniku. České zdravotnictví to zvládá, ty signály, které máte, nevím, doložte je, řekněte reálně, které nemocnice mají problém kapacitní. Já si myslím, že v regionu takovouto nemocnici nenajdete. Proto nešiřme paniku mezi občany. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Ožanová, poté paní poslankyně Richterová s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, pane předsedající. Já budu stručná jako vždy. Nebudu opakovat to, co již říkal kolega Luzar, já bych mluvila pravděpodobně stejně, protože jsem z Moravskoslezského kraje. Nicméně toto mi přišlo, že toto plénum není platformou pro kampaň na krajské volby. Prosím vás, neustále, i v minulých schůzích jste zmiňovala jméno lídryně, tvrdíte, že kolabuje zdravotnictví. Prosím vás, není to pravda, nic nekolabuje, kraj všechno dostatečně zajišťuje. Možná bude dobré, když se tam pojedete podívat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Richterová, také s faktickou poznámkou. Kolega Martínek je připraven. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já jsem ráda, že vás to vybudilo k debatě, ale prosím, nevkládejte mi do úst věci. Já jsem upozornila na to, že narůstají onemocnění a že musíme mít plán a že na tom, jak jako země zvládneme situaci na Karvinsku, se ukáže, jestli jsme schopni zvládnout jiná lokální ohniska. Racionální je být připraven a racionální je upozornit, že pokud se situace zhorší, tak je potřeba mít rychlé řešení typu mobilních létajících týmů. A proč to bohužel musím tady takto připomínat? Protože třeba ani paní hlavní hygienička neodpoví na písemné dotazy, i když jsem se snažila to slušně osobně a poté i písemně urgovat.

Stejně tak bohužel to šíření v rámci dolů prostě nemuselo být tak masivní, pokud by opatření nastala dříve. Čili došlo k ignorování rizik v OKD a došlo k tomu, že Karvinsku skutečně hrozí velký problém. A racionální je se o tom bavit, ptát se, jak je na to stát připraven, jak má připravenu podporu ať už přímo zdravotníků, tak těch dalších systémů, ať to jsou už hygienické stanice nebo další. A stejně tak je naprosto racionální upozorňovat na to, že odezva od lidí, kteří mají v domácnosti člověka v karanténě, je, že jim to stát dostatečně nevysvětluje. Když mám doma manžela, který je v karanténě s odůvodněným podezřením, že může být nakažený, protože přišel do těsného kontaktu, tak je racionální se ptát, jestli nemá být v karanténě i zbytek té domácnosti. A to jsou ty otázky, s nimiž se na nás lidé obracejí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyně, skončil čas k faktické poznámce. Pokračuje pan poslanec Tomáš Martínek, připraví se Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, rád bych načetl návrh doprovodného usnesení, které chci předložit: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby zajistila v rámci Státních hmotných rezerv dostatečné zásoby ochranných pomůcek a dalšího materiálu pro zvládnutí případné druhé vlny epidemie koronaviru SARS-CoV-2, ideálně pomocí českých výrobců."

Jako odůvodnění bych řekl: Poslanecká sněmovna tímto doprovodným usnesením vyzývá vládu, aby byla z části prostředků zajištěna připravenost České republiky na případné další vlny koronavirové nákazy. V rámci možností by měli být podpořeni především čeští výrobci ochranných pomůcek, případně evropští, aby v případě sílící celosvětové epidemie dokázali svou výrobou zajistit alespoň základní zásobování českých zdravotníků, sociálních služeb, ohrožených skupin obyvatel a dalších lidí v první linii.

Společnost Prusa Research již od března tiskne obličejové ochranné štíty, stejně jako mnoho dobrovolníků po celé republice včetně Pirátů. Zainvestovala stovky tisíc korun do vstřikolisové formy na vlastní náklady s tím, že ochranné štíty rozdává

zdarma. Mezi další společnosti patří například Workswell, výrobce termokamer, které dokážou měřit ochranných masek pro zdravotníky, na které mnoho z nás přispělo.

Na Tomášem Martínkem připraveném a 30. března 2020 zveřejněném seznamu českých výrobců ochranných pomůcek je přes 200 českých producentů. Tento přehled pomohl některým samosprávám najít společnost, u níž mohly pořídit ochranné pomůcky pro své zaměstnance, pracovníky ve zdravotnictví či občany. Kvalita českých výrobků často i díky použití nanovláken výrazně převyšuje ochrannou účinnost i kvalitu provedení výrobků dovážených draze ze zahraničí. Česká republika je velmocí v nanotechnologiích, které často prokazují vysokou míru ochrany. Technická univerzita v Liberci je špičkou v této oblasti. Mnoho českých výrobců investovalo do svých výrobních linek, aby byli schopni případné státní objednávky pokrýt.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomáši Martínkovi. Nyní pan poslanec Marian Jurečka. Připraví se Kateřina Valachová. Tak kolega Jurečka, ač jsem ho upozorňoval, ztratil pořadí. A máme tedy paní poslankyni Valachovou. Kolegyně Valachová je nyní na řadě. A připraví se Lukáš Bartoň. Paní poslankyně (k poslankyni Valachové), kolega Marian Jurečka ztratil pořadí, takže jste v pořadí nyní vy. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji vám, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovolte mi, abych i já přičinila několik slov k návrhu rozpočtu. Jak už jsem avizovala v rámci prvního čtení, chci tento rozpočet podpořit a navrhovaný schodek rozpočtu pokládám za správný pro tuto situaci. Musím říci, že jak jsem podpořila právě tento schodek v prvním čtení, tak jsem obdržela několik tedy zásadně nesouhlasných reakcí od občanů a občanek, takže k nim bych se chtěla ještě vrátit a pohovořit přesněji.

Samozřejmě nikdo z nás není šťastný, že se zvyšuje schodek státního rozpočtu. Nikdo také nepochybuje o tom, že ta částka je veliká. Ale znovu chci zdůraznit, že vláda oprávněně reaguje na zcela mimořádnou situaci dopadů koronavirové pandemické krize v rámci celé planety. Nikdo na to nebyl připraven. A já jsem skutečně přesvědčená, a jsou to konkrétní čísla, která nám vypovídají o akceschopnosti našeho vládního programu Antivirus, kdy opravdu stovky tisíc pracovních míst je zachováno a stovky tisíc lidí dál chodí do práce, mohou hradit své životní potřeby, živit svou rodinu. A vládě z hlediska tohoto zadlužení jde o investici, jak zachovat jednak životní úroveň občanů a občanek v naší republice a zároveň jak tyto finanční prostředky zacílit na to, abychom tedy se proinvestovali z této situace a co nejrychleji vyrovnali ztráty, které v tuto chvíli máme jako stát objektivně z hlediska obrovského výpadku daňových příjmů, protože došlo z důvodu ochrany zdraví a bezpečnosti našich občanů a občanek k vypnutí ekonomiky.

Takže ještě jednou, podpořím rozpočet včetně schodku. Pokládám ho za správný takto navržený pro ty cíle, které jsem popsala. Konkrétněji bych se chtěla v této fázi

rozpočtu vyjádřit samozřejmě k finančním prostředkům, které by nám měly pomoci v těch následujících měsících a letech zareagovat na hospodářskou krizi tak, že se z toho dostaneme co nejrychleji.

Asi by vás, kolegové a kolegyně, a jistě i paní ministryni financí překvapilo, kdybych se nepřimluvila za rezort školství a investice do vzdělávání. Ještě jednou bych chtěla ocenit v minulosti postoj paní ministryně financí z hlediska reformy financování regionálního školství a investic do vzdělávání, protože upřímně řečeno, bez této akce, bez dotažení této akce by reakce na situaci ve školách a na to, jak můžeme nebo nemůžeme pomáhat, byla velmi velmi obtížná, velmi velmi těžká. A jenom díky těmto krokům, které jsme společnými silami dotáhli, můžeme nyní cílit adresně finanční prostředky do regionálního školství a můžeme mít jistotu, že tyto částky dojdou tam, kam chceme, a že skutečně prospějí zejména samozřejmě dětem a jejich právu na vzdělání, ale také samozřejmě pracovním podmínkám učitelek a učitelů na všech stupních vzdělávací soustavy.

Co se týká situace ve vzdělávacím systému, tak já se domnívám, že opravdu stojí za to v tuto chvíli znovu připomenout to, čím si naše školy prošly v rámci koronaviru. Upřímně řečeno, takovýto zásadní zásah do této služby, myslím, nedostala žádná další část veřejných služeb, protože skutečně ze dne na den jsme museli vypnout reálné naživo vzdělávání, přejít do dálkového vzdělávání. Podmínky se opravdu velmi často měnily a všichni se museli přizpůsobit, nejenom děti, žáci a studenti, ale samozřejmě rodiče, učitelé, učitelky, tomu, abychom dokázali zajistit jako stát právo na vzdělání v určité kvalitě.

Tuhle situaci jsme zvládli. Ještě jednou díky všem zúčastněným za to. Nicméně všichni odborníci ve vzdělávání se shodují, že samozřejmě je zde zdvižený varovný prst, protože pokud by se tato situace měla opakovat, už bychom skutečně měli velké problémy a velké obavy, aby se to na kvalitě vzdělávání našich dětí neprojevilo. Proto si myslím, že také prostředky státního rozpočtu včetně navýšeného schodku by měly směrovat právě k našim školám, právě k učitelům a učitelkám z hlediska zajištění pracovních podmínek pro dálkové vzdělávání, a zejména k našim dětem, žákům, studentům, k tomu, abychom zajistili rovnost šancí přístupu ke vzdělání a to, aby v případě návratu COVID-19 z hlediska jakékoli vlny, byť lokální, nedošlo k tomu, že vzdělávání našich dětí bude zhoršeno.

Co se týká struktury schodku, tak tam, řekněme, žádné speciální peníze pro vzdělávání nebo dálkové vzdělávání nenajdeme, nicméně se nám jako Poslanecké sněmovně nabízí několik řešení.

Prvním řešením, řekněme nejměkčím, je to, abychom jako Poslanecká sněmovna dali vládě jakési noty, doplnili už svoje předchozí usnesení Sněmovny vůči vládě k dálkovému vzdělávání, jak postupovat, jak mít plán, jak mít finanční prostředky pro případné opakování této krizové situace ve školství, ale také jak mít prostředky k tomu, jak samozřejmě případné nerovnosti ve vzdělání, které vznikly nebo se prohloubily v těch minulých měsících, vyrovnat během podzimu. Takže, řekněme, to je jedna cesta.

Druhá cesta je cesta konkrétních finančních prostředků na základě konkrétních pozměňovacích návrhů. Tyto byly podány. Jak už bylo zmíněno mými předřečníky, jeden z nich jsem podpořila já. Myslím si, že z hlediska konzistentnosti mých názorů byste asi nic jiného nečekali.

Tyto pozměňovací návrhy řeší především rychlost finančních prostředků do našich škol. Samozřejmě jde o rychlost finanční operace, protože vir nečeká, a tady se odborníci shodují, že konkrétní navýšení takzvaných ostatních neinvestičních výdajů by nám skutečně umožnilo, aby školy dostaly peníze co nejrychleji, mohly co nejrychleji reagovat a zároveň abychom uvolnili finanční prostředky stran obecních rozpočtů nebo krajských rozpočtů, zřizovateli našich škol, což jsou obce a kraje, tak aby zase měly možnosti rychle zareagovat na případné dokoupení počítačů a další techniky do škol. Takže to je tedy druhá cesta.

A třetí cesta, samozřejmě neméně účinná. A mám informace stran našeho vládního zastoupení, jak sociální demokracie, tak hnutí ANO, že toto rozhodně platí. Třetí cesta je rozhodnout operativně na vládě o využití prostředků z rezervy, ze všeobecné pokladní správy, v následujících měsících podle toho, jak se bude situace aktuálně vyvíjet. Nicméně nikdo nepochybuje o tom, že řádově stovky milionů korun, řekněme miliarda, skutečně do našich škol dojít musí, ať se to stane jakýmkoli z těchto tří způsobů.

Já jako poslankyně, která se dlouhodobě zabývá vzděláváním dětí, právem dětí na vzdělání a rovnost jejich šancí, plně podpořím jakoukoli z těchto cest, jakoukoli z těchto cest, aby školy a především naše děti skutečně tuto podporu v rámci svého vzdělávání dostaly.

A obracím se tímto i na naši paní ministryni Schillerovou, ministryni financí, aby následně, samozřejmě bezpochyby bude na konci druhého čtení reagovat, se, řekněme, k tomuto cíli, jak říkám, prostředky mohou být různé, ale k tomuto cíli laskavě vyjádřila, tak aby nejenom děti, studenti a žáci, učitelé, učitelky, ale také rodiče měli jasnou cestu před sebou a neměli jakékoli obavy, že vláda nezareaguje včas a nezajistí pro případ opakování další vlny, byť třeba i lokální, kvalitní vzdělávání všem dětem.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Valachové. Nyní tedy s přednostním právem pan poslanec Marian Jurečka. Připraví se kolega Lukáš Bartoň. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, paní ministryně. Dovolte mi, abych k tomuto návrhu ve druhém čtení řekl také pár svých pohledů.

Když se podíváme do okolních států, například do Rakouska nebo do Německa, tak vidíme především v Německu, že německá vláda je schopna velmi rychle dělat opravdu masivní podporu svých podniků, podporu, která výrazným způsobem dává

šanci, že německá ekonomika z této krize vyjde možná ještě více posílena. Dokážou podržet svá pracovní místa, dokážou své firmy ochránit před tím, aby šly do úpadků, insolvencí, aby byl třeba prostor, že některé tyto firmy budou skupovat zahraniční investoři z Číny, z Ruska a podobně. Je to samozřejmě za cenu toho, že německá vláda, byť měla v posledních letech i rekordní přebytky, ale stále má poměrně vysoké zadlužení, které před touto krizí bylo na úrovni jejích dluhů k 60 % jejich HDP, tak toto zadlužení se po těchto masivních opatřeních v Německu bude zvyšovat až na úroveň někde k 75 % HDP

Takže i tyto státy, ke kterým často vzhlížíme, jdou v této situaci cestou masivních investic, samozřejmě i za cenu masivního zadlužování. To všechno je možné za předpokladu, když víme, že investice opravdu jsou perfektně cílené, promyšlené a mají velký multiplikační efekt pro záchranu firem, podpora jejich restrukturalizace, podpora nových odvětví, vytváření nových pracovních míst. A to si myslím, že německá vláda opakovaně ve své historii předvedla, že umí velmi dobře tyto konkrétní kroky dělat. To si myslím, že mi trošku chybí u strategie naší vlády i u toho materiálu, který mám vláda předkládá.

Takže bych byl rád, abychom tady neopakovali chyby z let 2008 až 2012, kdy vláda tehdy zvolila strategii nešťastných, až tupých škrtů na hranici, nebo i za hranicí asociálních kroků, které velké množství lidí uvrhly ještě do větší chudoby, do dluhových pastí apod. Ano, je potřeba tady rozumně investovat v této mimořádné situaci – ale opravdu rozumně, a to podtrhuji několikrát. Aby to nebylo rozhazování peněz z vrtulníku. Rozhazování peněz za situace, kdy nevíme stoprocentně, jestli třeba ještě v průběhu letošního roku ty peníze, které budeme alokovat do některých rozpočtových kapitol, jestli je bude vůbec reálně schopné dané ministerstvo či daná organizace smysluplně proinvestovat tak, aby ty peníze byly multiplikátorem naší ekonomiky, který podpoří i zachování či tvorbu pracovních míst.

Chtěl bych tady zmínit jednu důležitou věc, na kterou se možná ve světle projednávání tohoto návrhu zapomíná, ale která v posledních dnech je velmi varovným signálem. My se tady vypořádáváme částkou, která bude zhruba někde kolem půl bilionu korun, s dopady toho, že jsme na zhruba dva měsíce museli vypnout ekonomiku a společnost. Ale já se ptám: Jak jsme připraveni? Jak je vláda připravena zvládnout případnou druhou vlnu? Máme za poslední čtyři dny výrazné signály v některých oblastech, že dochází k nárůstu počtu infikovaných. Máme dobrá, promyšlená opatření, jak budeme toto řešit, pokud by se tento trend projevoval i v příštích dnech či týdnech?

Chytrá karanténa. Je opravdu chytrá? Je to karanténa? Podívejme se na to, kolik týdnů se o ní mluví, a pojďme se podívat na oblast Karvinska. Jestliže chytrá karanténa má fungovat, tak musí umět opravdu velmi efektivně zastavit takovéto šíření, které už tady řešíme více než dva týdny. Já mám obavu, že slovo a pojem chytrá karanténa zatím příliš nefunguje. A ilustruje to možná i to včerejší prohlášení pana hejtmana Moravskoslezského kraje, který říká: no, nám ti lidé stejně chodí na pivo, nebo se vyhýbají testování a podobně. Jestliže toto budeme konstatovat, tak reálně hrozí, že v příštích týdnech nebo měsících možná budeme tu druhou vlnu opakovat. A my víme, že tu ekonomiku a společnost už nemůžeme vypnout. Že to

neunesou veřejné rozpočty. Tak já v této souvislosti opravdu velmi apeluji na vládu, aby představila, jakým způsobem dokáže zajistit daleko lepší, efektivnější fungování opatření, nejenom jako je chytrá karanténa, ale i opatření na případné fungování naší ekonomiky v různých oblastech, gastrosektoru, potravinářství, energetiky, na případný nástup druhé vlny.

I třeba otázka školství. Teď jsme skončili dnešním dnem školní rok oficiálně. A děkuji, využiji tuto příležitost, všem učitelům, kteří zvládli posledních deset měsíců, především poslední tři měsíce. Byly extrémně náročné. Ale já se ptám: Jak jsme připraveni na případnou situaci, která by se opakovala v září, říjnu letošního roku? Zase i to školství na několik měsíců také zastavíme? S obrovskými dopady na vyloučené lokality, kde se zjišťuje, že poslední tři měsíce vůbec nebyl žádný kontakt mezi žáky a učiteli. Že děti ztratily reálně cenné tři měsíce vzdělávání v jejich životech. A já bych byl rád, abychom toto neopakovali, aby opravdu vláda představila, jakým způsobem se z dané koronavirové krize posledních tří a půl měsíců nejenom v oblasti zajištění a nákupu ochranných zdravotních pomůcek, jak se poučila.

Takže to je opravdu velký apel. A v této době máme výrazné signály pro to, abychom se nad tím zamysleli a aby vláda poučení a konkrétní kroky, co bude dělat jinak, dokázala představit. Není to, prosím pěkně, laciná kritika. Je to spíš silný apel a podnět k tomu, aby se ty věci daly do pohybu.

Teď k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Já jsem načetl pozměňovací návrh, který se týká úpravy kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí v oblasti mimořádné podpory jedné specifické skupiny seniorů, kteří pobírají starobní důchod. Jedná se především o maminky nebo i otce, kteří vychovávali své děti ve výlučné péči, investovali do nich obrovský kus svého života, a tito lidé jsou dnes oceněni tím, že mají statisticky prokázán zhruba o pětinu nižší důchod, než je průměrný důchod v České republice. Především tyto maminky jsou opravdu postiženy za to, že vychovaly tuto generaci, která tady dnes je, díky kterým tady funguje společnost, díky kterým jsou dnešní odvody do celého státního rozpočtu.

Už se o tom tady mluví několik let. Dokonce i důchodová komise pro spravedlivé důchody i paní ministryně Maláčová začaly mluvit o tom, co tady jako KDU-ČSL prosazujeme poslední tři čtyři roky, a to je mimořádný příspěvek 500 korun měsíčně k důchodu mamince za každé vychované dítě. Takže byl bych rád, abychom pro toto opatření vytvořili v rozpočtu ještě v letošním roce rezervu tak, abychom mohli legislativně tuto mimořádnou kompenzaci těmto rodičům, těmto maminkám přiznat. A když to vztáhnu ke druhému pololetí t. r., tak by to byla částka ve výši 8 miliard korun. My tady mluvíme o tom, že je potřeba podpořit v řádu desítek miliard korun některé oblasti průmyslu. Mluvíme o tom a vláda o tom mluví, že je připravena podpořit např. i pobyty v lázních, což je samozřejmě namístě, lázeňský sektor to potřebuje. Ale je tady obrovská skupina lidí, kteří v těchto měsících mají problém, že se propadají pod hranici chudoby, mají problém zaplatit své účty. Dramaticky zrovna u skupiny seniorů se projevuje dopad extrémně rychle rostoucí inflace a je potřeba těmto lidem systematicky nabídnout pomocnou ruku. Toto je jeden z nástrojů, který k tomu vede. Takže prosím pěkně, byl bych velmi rád, kdyby tento pozměňovací

návrh, který navyšuje tuto alokaci Ministerstva práce a sociálních věcí o 8 miliard korun, byl Sněmovnou podpořen.

Dále si dovolují navrhnout také doprovodná usnesení. Jsou čtyři, která jsem také načetl do pozměňovacího návrhu.

Je to první usnesení, kterým žádá Sněmovna vládu, aby předložila podrobné plnění státního rozpočtu za první pololetí roku 2020, a to do konce června roku 2020. Myslím si, že je namístě, aby poslanci, kteří hlasovali o zvýšení schodku o 200 a o 300 mld. korun následně, dostali podrobné vyúčtování, jaké bylo plnění prvního pololetí, jak tyto peníze v rámci tohoto schodku byly čerpány a využity.

Pak je druhé usnesení, kterým žádám vládu, aby předložila a předkládala přehledné plnění rozpočtu v druhé polovině tohoto roku, abychom po každém uzavřeném měsíci do pěti dnů následujícího měsíce my i veřejnost dostali zase podrobné plnění státního rozpočtu.

Pak také žádám, abychom dostali jako poslanci střednědobý výhled, jak vláda uvažuje ve světle této krize. Já chápu, že je to velmi těžké. Je velmi těžké predikovat ta data, ale jiné vlády okolo nás se o to snaží. A myslím si, že je důležité, abychom znali uvažování vlády právě s ohledem na případné schodky v příštích třech letech. Takže žádám, aby vláda předložila střednědobý výhled aktualizovaný na roky 2021 až 2023, a to do konce září roku 2020.

A poslední, čtvrté usnesení, které si myslím, že je naprosto namístě, kdy v situaci, když procházíme nějakou krizí ať už na úrovni rodiny, nebo na úrovni firmy, nebo malého živnostníka, tak kromě hledání toho, jak můžeme posílit své příjmy, jak můžeme získat nějaké zakázky, jak můžeme lépe fungovat, tak také každý logicky hledá to, jakým způsobem můžeme někde uspořit, jak být více efektivní. Jak snížit svoji spotřebu apod. tam, kde to je nezbytně nutné a neohrozí nás to. Tak já žádám v tom čtvrtém usnesení, aby vláda předložila Sněmovně návrh efektivních úspor v rozpočtu jednotlivých kapitol v roce 2020, a to do konce července roku 2020.

Nechci žádné tupé škrty, žádné asociální škrty, ale chci, aby tady byla jasně prokázaná vůle, že třeba v oblasti outsourcingu, IT služeb, právních služeb apod. dokázaly jednotlivé resorty a jednotlivé úřady pod těmi resorty najít efektivní úspory. Nechci úspory tam, kde jsou to investiční peníze na podporu naší ekonomiky, na podporu věcí, které musíme v tomto státu udělat, ať je to výstavba rychlostních komunikací, dálnic a podobně, ať je to podpora malých firem, ať je to třeba dofinancování měst a obcí, které jsme schválili, ať už je to podpora právě i dohodářů, o kterou jsme tady usilovali poslední tři měsíce – ale tam, kde ty peníze nejsou nezbytně nutně potřeba, kde to neohrozí, nesníží výkon státní správy, a kde to naopak povede k vyšší efektivitě, například tím, že zeštíhlíme organizační strukturu, že snížíme počty vedoucích pracovníků. To jsou nejjednodušší opatření, která přinášejí úspory. Chci, aby takovéto úspory a plán těchto úspor vláda předložila ještě na letošní rok. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi, nyní pan poslanec Lukáš Bartoň, poté kolega Skopeček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, rád bych vás informoval o jednání podvýboru pro regionální školství, které se uskutečnilo minulý týden a kde jsme projednávali usnesení, doprovodné usnesení, které zde bylo načteno od rozpočtového výboru a které se týká online výuky. Již mnohé řekla kolegyně Valachová.

Na podvýboru jsme jednali o tom, vůbec o jaké množství se jedná. Zde jsme požádali Svaz měst a obcí o průzkum mezi zřizovateli a školami o tom, jaké mají nedostatky. Vlastně v březnu ze dne na den byly všechny školy uvrženy do online výuky, ať na to byly připraveny, či ne, a z tohoto průzkumu vyšlo, že pokud by bylo na městech a obcích, tak by se jednalo, tak by měly zájem až o 400 tisíc kusů techniky pro potřeby žáků.

Pokud se budeme zabývat čísly České školní inspekce, která došla k závěru, že 157 tisíc dětí se neúčastnilo online výuky během jara, tak toto číslo můžeme snížit, a ne každý případ toho, že se neúčastnily výuky, byl díky tomu, že neměly techniku. Takže zhruba se jedná o do 150 tisíc kusů techniky pro školy pro potřeby online výuky, pro žáky, pro půjčování žákům, aby se mohly této online výuky účastnit, tedy notebook, případně tablet, i s připojením k internetu, které je dost klíčovým faktorem. A zde by se tak jednalo při jednom kusu do 10 tisíc o celkovou částku 1,5 miliardy korun.

Dále, co jsme jednali, tak to je potřeba učitelů na techniku pro online vzdělávání. Zde vyšlo, že v současné době je na školách potřeba zhruba 100 tisíc kusů techniky pro učitele, přičemž lze uvažovat o 40 procentech, o 40 tisících kusech, které je potřeba ještě nakoupit během léta. Tato čísla říkám hlavně kvůli tomu, kdyby přišla druhá vlna a školy opět byly na online výuce, tak je potřeba tato čísla, 40 tisíc kusů techniky pro učitele, 150 tisíc kusů techniky pro žáky vybavit ještě do podzimu.

Také jsme diskutovali to, jakými cestami by to šlo. Těch cest je několik. Ona je i zde kolegyně Valachová některé nastínila.

Takže i z těchto důvodů apelujeme na paní ministryni, aby technika do škol šla. To, jak jsme to zvládli na jaře, je jedna věc. Teď je otázka, jak se připravíme případně na podzim, a z toho důvodu i za poslanecký klub Pirátů můžu říci, že budeme podporovat jak pozměňovací návrh do ONIV, tak i doprovodné usnesení k nákupu počítačů a vybavení pro online výuku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lukášovi Bartoňovi. Nyní pan poslanec Skopeček v obecné rozpravě. Máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Přestože jsem vystupoval ve faktických poznámkách, tak jen pár poznámek i v obecné rozpravě k rozpočtu.

Podle mého názoru ta navržená novela rozpočtu ukazuje, že vláda neumí vládnout, že neumí řídit veřejné finance. Jsem přesvědčen, že neuměla řídit ani v době před tím koronavirem, kdy v dobách slušného ekonomického růstu realizovala poměrně vysoké schodky rozpočtů, a jak ukazuje to, že tu máme po pár měsících a

týdnech už třetí novelu státního rozpočtu, tak je to jasným důkazem toho, že vláda, jakkoliv veřejné finance neřídí a přístup vlády k veřejným financím je bezradný a nechává veřejné finance a státní rozpočet osudu, nechává rozpočet a veřejné finance napospas.

Nikdo z nás si nenamlouvá, že by letošní schodek rozpočtu mohl být nulový, nebo že bychom snad mohli mít přebytkový rozpočet. Všem je zřejmé, že zmrazená ekonomika na řadu týdnů bude znamenat ekonomický propad, který bezesporu bude tlačit rozpočet do deficitu, jak díky poklesu na příjmové straně, poklesu příjmů, tak díky rostoucím výdajům, které jsou nutné k tomu, abychom jak v sociální oblasti pomohli těm, které koronavirus postihl, tak při pomoci té ekonomice.

Nicméně ten schodek, který je dnes navrhován, a sice schodek 500 miliard, je skutečně astronomický a povede během jednoho roku opravdu k enormnímu nárůstu zadlužení. Já už jsem to tady říkal, ale když si to spočítáme, tak během jednoho roku zadluží vláda hnutí ANO a sociálních demokratů podporovaná komunisty tento stát, nebo každého občana, včetně kojenců a seniorů, 50 tisíci korunami. Ten deficit, abychom si uvědomili, o jak obří číslo jde, je zhruba 10 % hrubého domácího produktu loňského roku. Čili všechno, co firmy a lidé vytvořili v uplynulém roce, tak 10 % z toho, v takovém objemu se vláda chce z roku na rok zadlužit.

Nic na tom nemění ani rétorika vlády, která se koneckonců opakuje každým rokem, kdy tu paní ministryně předkládá deficitní rozpočty. A nic na tom nemění rétorika toho, že se vláda chce – nebo říká, že se chce – z té krize proinvestovat. Je to lež. Není to pravda. Vláda se z této krize nechce proinvestovat. Vláda se chce v kontextu toho obřího schodku touto krizí prodlužit. Tak to ale bohužel v ekonomice nefunguje a prodlužením se z krize nedostaneme, prodlužením českou ekonomiku nevyléčíme. To se pouze z ekonomické krize, z ekonomického poklesu přesuneme do krize dluhové, a všichni si dobře pamatujeme, jakým způsobem to zamávalo se stabilitou eurozóny, která rovněž po ekonomické krizi spadla do krize dluhové.

Nebudu tady připomínat to, že vláda, která říká, že chce se z krize proinvestovat, stále vůči, relativně vůči celkovým výdajům dokázala v posledních letech investovat méně než pravicové vlády v době ekonomické recese, a já si nemyslím, že koronavirus je nějakým kouzelným proutkem, kterým vláda mávne a najednou se uvolní stavební regulace, územní plánování, odstraní se nejrůznější ekologické nátlakové skupiny, které blokují řadu důležitých infrastrukturních staveb v České republice, a najednou se ze dne na den začne budovat skutečně potřebná infrastruktura prostřednictvím veřejných výdajů nebo veřejných investic. To si myslím, že si lžeme do kapsy a že ta rétorika kolem investic má jenom snahu zakrýt, respektive překrýt ten obří deficit a to obří zadlužení našich dětí a budoucích generací.

Ten obří schodek, který vláda navrhuje, bije do očí v porovnání s výší reálné podpory, kterou dokázala vláda do ekonomiky zatím dostat. Z té slibované více jak bilionové pomoci české ekonomice po té koronakrizi se v reálu dostaly do ekonomiky, k podnikatelům, domácnostem pouze desítky miliard. Říkám pouze v uvozovkách, ale v kontextu toho, že jsme slyšeli vládní činitele, od premiéra přes

ministryni financí, ministra průmyslu a dopravy a další členy vlády, hovořit o více jak bilionové pomoci české ekonomice, tak těch pár desítek miliard korun, které se poměrně pomalu a s velkými administrativními překážkami podařilo do reálné ekonomiky dostat, je skutečně zrnkem z té slibované více jak bilionové pomoci.

Ten pohled na obří schodek ve výši 500 miliard korun by mohl být snad shovívavější ve chvíli, kdy by se vláda snažila pomoci ekonomice tím, že by výrazněji snížila daňové zatížení v České republice. A já si opravdu myslím i v kontextu té zkušenosti, kdy se stát ukázal jako velmi zkostnatělá instituce, která měla opravdu velké problémy, a má velké problémy, dostat peníze z veřejných rozpočtů do reálné ekonomiky, tak jsem si myslel, že se vláda poučí a místo vymýšlení nových výdajových programů, které se ukazují jako velmi složité a kladoucí velké administrativní bariéry těm, ke kterým mají mířit, že se vláda z této nefunkčnosti státních institucí poučí a vsadí na jednodušší recept, a sice na to, aby peníze lidem nechala v peněženkách, nechala je na jejich útraty, nechala je na jejich podnikání právě prostřednictvím snížení daní. Určitě by to byla lepší cesta pro znovunastartování ekonomiky, rychlejší cesta, spravedlivější cesta než peníze nejprve složitě vybírat a prostřednictvím zkostnatělého, pomalého, přebyrokratizovaného státu přerozdělovat zpátky do ekonomiky.

Bohužel se ale žádné snížení daní v České republice nechystá, přestože máme například nejvyšší sazbu daně z přidané hodnoty na potraviny, a nejenom na potraviny. Když si porovnáte obě sazby DPH s našimi sousedy, tak zjistíte, že jsme skutečně drazí jak v porovnání s Německem, Rakouskem, Polskem i Slovenskem. V případě, kdy se mluví o DPH jako o jedné z daní, která by bezesporu pomohla nastartovat spotřebu, a mohli bychom se tak inspirovat od Německa a Rakouska, které k tomuto prorůstovému kroku v posledních dnech přistoupily, tak my místo vážné debaty o tom, že máme vysoké sazby DPH, se s tím vypořádáme tím, že paní ministryně zaútočí na zahraniční řetězce a celou debatu o možném snížení DPH tím vlastně skončí.

Já jsem opravdu přesvědčen, že i v kontextu poměrně nadprůměrného daňového zatížení v České republice, v kontextu toho, že skutečně třeba v oblasti DPH v porovnání s ostatními, zejména se sousedy, máme tyto daně vysoké, tak tam je prostor pro to, abychom třeba i na časově omezené období tyto daně snížili. A férově dodávám, že je potřeba o daních diskutovat komplexně. Přijmu kritiku, že nelze vytrhnout jeden typ daní, například DPH, a srovnávat ho s ostatními a nedívat se na daně majetkové, příjmové a podobně. Nicméně protože spotřeba je bezesporu důležitou součástí hrubého domácího produktu a že spotřebu potřebujeme stejně jako investice nějakým způsobem zachránit, tak se mi daň z přidané hodnoty jeví jako vhodný nástroj k tomu, abychom českou ekonomiku rozmrazili a rozběhli.

Stejně tak si myslím, a vlastně i při první novele státního rozpočtu jsem navrhoval usnesení, které by vládu zavázalo realizovat alespoň elementární úspory na provozních výdajích v jednotlivých kapitolách státního rozpočtu vyjma těch kapitol, které se na koronavirové krizi, respektive na jejím řešení podílely, ať už to byla ministerstvo vnitra, obrany, zdravotnictví, tak jsem navrhoval usnesení, které by zavázalo vládu k úsporám. To usnesení bohužel neprošlo, přesto si dovolím pár tipů

paní ministryni financí dát, kde by bylo možné okamžitě ušetřit peníze, ať už jsou to slevy na jízdném, které jsou i tak ze státního rozpočtu bohatě dotované, ať jsou to neobsazená tabulková místa na jednotlivých ministerstvech, kterými si vylepšují ministerstva hospodaření, ať už jsou to nejrůznější dotace, které křiví trh, a vůbec nemyslím jen dotace pro Agrofert, i když i těch by se to mělo týkat, ať už jsou to provozní výdaje jednotlivých státních institucí. To jsou přesně ty oblasti, kde by šlo okamžitě uspořit poměrně velké částky, a vláda by ukázala, že skutečně nenechala veřejné finance, rozpočet na pospas, že se jenom nedívá na ten utržený vlak, který se každým měsícem řítí do stále většího schodku.

Už jsem to říkal při předcházejících čteních, nikdo z nás z té krize nemá radost, ale jakákoliv krize je i příležitostí se odrazit ode dna a zbavit se toho, co nás v minulosti brzdilo, co nás v minulosti neposouvalo dopředu. A já jsem přesvědčen, když se podíváme třeba i na ty tisíce státních zaměstnanců, které během let této vlády stát přijal do svých služeb a musí je z veřejných rozpočtů platit, když se podíváme na nejrůznější dotace, které jsou nespravedlivé, stojí obrovské peníze, křiví trh, a jedni podnikatelé nejdříve musí vydělat na to, aby se dalším podnikatelům na základě nějakého byrokratického klíče přerozdělily, to jsou věci, které by šlo v tuto chvíli ořezat, a ten přebujelý stát provést redukční dietou. Ten stát byl tím, jak byl veliký, kolik tuku na sebe nabalil, nemocný. A já myslím, že krize je dobrou příležitosti, aby stát provedl redukční dietu a zamyslel se nad svým životním stylem, svůj životní styl změnil a prožil další léta v mnohem větším zdraví a s nadějí na lepší fungování pro své občany.

Bohužel vláda toho nevyužívá a všechny tyto neefektivní výdaje, které nás brzdí, a evidentně brzdí, chce tímto rozpočtem zakonzervovat a přidat k nim další. A jak všichni známe takzvaný efekt západky, výdaje, které vláda v této krizi vydá navíc, půjčí si navíc, se budou velmi složitě v budoucnu odstraňovat. V této krizi byla příležitost tu inventuru výdajů udělat. Koneckonců i jedno z usnesení občanských demokratů míří právě tímto směrem, protože jsme přesvědčeni, že problém veřejných financí České republiky je na výdajové straně státního rozpočtu, na výdajové straně veřejných financí, a ta výdajová strana veřejných financí, její dlouhodobý strukturální problém, se bohužel tímto návrhem novely státního rozpočtu dál prohlubuje, a my místo toho, abychom skutečně vykročili s menším, efektivnějším státem, který bude lidem sloužit, chceme ten přebujelý zbytný stát zakonzervovat. A podle mého názoru to nepovede vůči občanům České republiky a toho, co od státu chtějí, k ničemu dobrému.

Děkují za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Skopečkovi. To byl poslední přihlášený v obecné rozpravě. Ptám se, jestli se někdo hlásí. Ano, pan kolega Vít Kaňkovský v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážené paní ministryně, milé kolegyně, kolegové, dovolte mi pár poznámek ke druhému čtení novely zákona o státním rozpočtu.

Tak jak už dnes mnohokrát zaznělo, hlavním tématem tohoto návrhu je navýšení schodku státního rozpočtu v důsledku epidemie COVID-19. Asi bychom se mohli dlouho přít o tom, jestli je navýšení schodku státního rozpočtu v tuto chvíli již nutné, zda pomoc, kterou vláda adresuje směrem k potřebným segmentům ekonomiky, směrem k rodinám, směrem k seniorům, je dostatečná a jestli je také efektivní. Nechci tady vést tuto diskusi. Byla by to veskrze diskuse politická a myslím si, že celá řada argumentů na té či oné straně zde dnes již zazněla.

Já bych se rád zmínil o dvou oblastech, které si myslím, že ani tento návrh zákona neřeší, dvě oblasti, které si myslím, že nejsou dosud vyřešené. Tou jednou oblastí jsou zde už také vícekrát zmiňované, a nejenom mnou, ale i kolegy, tolikrát slibované odměny zdravotníkům za jejich nasazení v době první vlny nákazy COVID-19 v naší zemi. Zdravotníci byli v té první linii a o tom jistě nikdo nepochybuje. Nebyli samotní, víme, že podobně na tom byli pracovníci v sociálních službách, ale i policisté, záchranáři a tak dále.

Vláda v první vlně, zvláště v týdnech, kdy panika a strach v české populaci byly na nejvyšší úrovni, opakovaně ústy pana premiéra i pana ministra Vojtěcha slibovala zdravotníkům odměny na vysoké úrovni. Bohužel pokud dojdeme k realitě, tak v tuto chyíli odměny mají adresovány záchranáři. Za to určitě patří vládě poděkování a já jsem rád, že k tomu opravdu v nejbližších dnech dojde, to je jistě dobře. Ale pokud se bavíme o dalších zdravotnických profesích, které by si rozhodně ty odměny také zasloužily, a měly je slíbené, tak tady je to již mnohem, mnohem slabší. Menší část zdravotníků v přímo řízených zdravotnických organizacích, které jsou pod Ministerstvem zdravotnictví, nějaké odměny dostala. Máme od celé řady z nich konkrétní příklady, viděli jsme některé výplatní pásky. A já nejsem přesvědčený o tom, že ty odměny byly opravdu na slušné úrovni. Rozhodně nebyly na té slibované úrovni. A pokud se týká dalších zdravotnických zařízení, tam bylo slibováno, že se to uskuteční prostřednictvím kompenzační úhradové vyhlášky. Jak jistě víte, tak ta je již odeslána do Sbírky. Ale jak jsem mohl vidět její parametry, tak většina zdravotnických zařízení nebude mít prostor na základě této kompenzační úhradové vyhlášky slíbené odměny svým zdravotníkům nasazeným v boji proti COVID-19 dát.

Opakovaně jsem zde vyzýval pana ministra zdravotnictví, aby připravil dotační titul pod Ministerstvem zdravotnictví, který by napřímo zdravotnickým zařízením umožnil dát odměny zdravotníkům tak, jak bylo slíbeno. Opakovaně zde i na výboru pro zdravotnictví zaznělo z úst pana ministra, že Ministerstvo zdravotnictví na to nemá aparát, že Ministerstvo zdravotnictví neumí tyto dotační tituly. A teď je situace taková, že v rámci projednávání státního rozpočtu byla přislíbena podpora pozměňovacímu návrhu z dílny KSČM. A teď nekritizuji, že to je z dílny KSČM. Pozměňovací návrh, který připravila paní kolegyně Aulická, a já jí za to děkuju, že ho připravila, který by alespoň nějaké finance zdravotníkům měl přinést. Jenom se chci zeptat, proč, když jsme tady opakovaně, nejenom mými ústy, vyzývali vládu, potažmo pana ministra zdravotnictví, aby dotační titul připravil, proč se opakovaně

hovořilo o tom, že to nejde. A najednou zde je pozměňovací návrh, kterým by to jít mělo?

Přes to přese všechno říkám za KDU-ČSL, že my tento pozměňovací návrh kolegyně Aulické Jírovcové podpoříme, protože jsme přesvědčeni o tom, že sliby se mají plnit. Bohužel se ale domnívám, že ta částka, která je tam navržena, nebude stačit na slibované odměny v takové výši, v jaké by ty odměny být vyplaceny měly. Přesto je dobře, že alespoň takový pozměňovací návrh tady je. A věřím, že ještě vláda v rámci možnosti rozpočtové změny bude zvažovat další kroky směrem ke zdravotníkům, protože může přijít skutečně druhá vlna, kterou si sice nikdo nepřejeme, ale pokud budeme mít zejména v lůžkových zařízeních zklamané zdravotníky, tak nám to v té případné druhé vlně rozhodně nepomůže. A to nechci malovat čerta na zeď. Jenom si myslím, že když se něco slíbí, tak se to má dodržet.

A pak se zmíním o druhé oblasti, která přímo s nákazou COVID-19 nesouvisí. V tomto volebním období jsme se tady několikrát přeli o to, jakým způsobem financovat sociální služby v této zemi. Bylo to při projednávání rozpočtu na rok 2018, 2019, 2020. Vždycky jsme tady licitovali o nějaké částky. V loňském roce jsme dokonce tady měli několik mimořádných schůzí, nebo mimořádných bodů na probíhajících schůzích, a až v průběhu roku se dofinancovávaly sociální služby. A kolikrát to bylo až velmi nechtěné a nedůstojné handrkování o to, jakým způsobem se mají dostat peníze k potřebným službám, jak pobytovým, tak terénním, které pomáhají rodinám v péči o seniory anebo o zdravotně postižené. Bohužel i při projednávání státního rozpočtu na rok 2020 nedošlo ke shodě. Poskytovatelé a v prvé části projednávání rozpočtu i Ministerstvo práce a sociálních věcí požadovali alokaci 19 miliard korun. Nakonec po nějakých ústupcích a poměrně obtížném projednávání bylo schváleno 17,5 miliardy korun. Takže ten deficit 1,5 miliardy korun tady zůstává.

A jestliže vláda teď v rámci mimořádných opatření dofinancuje sociální služby částkou 5,2 miliardy korun, tak možná opticky to může vypadat, že je vše vyřešeno. Ale vyřešeno není. Těch 5,2 miliardy pokryje slíbené odměny pracovníkům v sociálních službách, což samozřejmě je v pořádku. Zčásti to pokryje zvýšené náklady na hygienicko-epidemiologický režim, který nebyl jenom v těch nejnapjatějších týdnech první vlny nákazy, ale který musí v nějaké podobě zůstat i v dalších týdnech a měsících tohoto roku. A tyto náklady pro poskytovatele jsou poměrně vysoké. To znamená, vnitřní deficit 1,5 miliardy korun rozhodně tady tato rozpočtová změna nepokryje.

Proto jsme za KDU-ČSL připravili pozměňovací návrh, který by ten deficit 1,5 miliardy korun, který nejvíce dopadá na organizace a poskytovatele sociálních služeb, kteří nejsou zřizováni kraji, obcemi, městy, to znamená zejména neziskové organizace, tak aby tyto organizace nemusely redukovat svoji činnost směrem k seniorům, směrem ke zdravotně hendikepovaným. Myslím si, že by to bylo velmi, zvlášť v této době, velmi špatné, pokud by k nějaké redukci zvláště terénních služeb, které rodiny nejvíce potřebují, muselo dojít.

Navrhuji v pozměňovacím návrhu, ke kterému se přihlásím potom v podrobné rozpravě, navýšení transferu na sociální služby ve výši 1,5 miliardy korun. A chci vás již v této fázi požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému. Nyní v obecné rozpravě ještě předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážené dvě ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím si, že i dnešní účast na projednávání signalizuje, jak je ten materiál vlastně bezradný, že se s ním nedá skoro nic udělat. (V lavicích sedí jednotlivě jen několik málo poslanců.) Většina z vás vzala na vědomí, že bude schválen rekordní deficit 500 miliard korun. Občas se někteří vrhli i na tu kořist a pozměňovací návrhy mi připomínají období porcování medvěda, protože naprostá většina pozměňovacích návrhů směřuje k tomu, co bychom, jaký výdaj bychom ještě udělali. Rozumím tomu, že politická realita je neúprosná a schodek je fixován. Myslím si, že je jasné, že to jednání takhle dopadne. Všiml jsem si paní ministryně, jak zpochybnila návrhy sociálních demokratů, naopak podpořila návrhy komunistů. To jenom ukazuje, kdo má jakou politickou sílu. Ale v té debatě to vlastně není podstatné. Ani ten návrh komunistů, myslím, že je v objemu za 2 miliardy, žádným způsobem návrh novely nemůže vylepšit.

My jsme se rozhodli zcela vědomě, že nebudeme v této chvíli podávat žádné pozměňovací návrhy, protože podle našeho názoru se ten návrh novely nedá zlepšit, už jsem říkal v prvém čtení a určitě se tomu budu podrobněji věnovat ve třetím čtení. Ukazuje na naprostou bezradnost vlády. Ano, když se někdo z postižených ozve, tak přijde reakce vlády, někdy v řádu dnů, někdy v řádu týdnů, někdy v řádu měsíců, a skoro vždy z toho vypadne nový dotační titul. To není žádná promyšlená hospodářská politika. To není žádný plán, jak pomoci české ekonomice a my proto tuto novelu podpořit nemůžeme. Nebudeme pro ni hlasovat ve třetím čtení.

Ale abychom nezůstali pouze u kritiky, ale přednesli alternativní plán, jiné řešení, a v tomto případě skutečný plán, tak kromě usnesení, o kterých mluvil pan předseda Fiala, která směřují spíš k tomu, abychom vládu vyzvali k činnosti, o které jsme předpokládali, že je vláda udělá sama bez nějakého usnesení Sněmovny, jako je audit výdajů, snížení byrokratické zátěže, zrušení superhrubé mzdy a podobně, tak náš plán, jak pomoci české ekonomice, a říkáme tomu záchranný kruh pro českou ekonomiku, je úplně jiný.

Vzali jsme si číslo, kterým vláda chce v této chvíli zvýšit výdaje, je to zhruba 136 miliard, a proti těm vládním výdajům my říkáme ano, je potřeba pomoci české ekonomice a nejlepší pomoc je, když tyto peníze necháme daňovým poplatníkům. Ať už těm, kteří podnikají, živnostníkům, zaměstnavatelům, zaměstnancům, nebo obecně všem daňovým poplatníkům. Ti budou mnohem lépe vědět, když jim necháme zhruba těch 140 miliard v jejich firemních rozpočtech nebo v jejich domácích pokladnách,

v domácích peněženkách, jak ty peníze investovat, za co je případně utratit. A to by mohl být skutečný impuls pro českou ekonomiku, aby nehrozila druhotná platební neschopnost, aby nebyly zasaženy i zdravé firmy, které by bez této krize neměly žádný problém.

Proto v této chvíli představujeme a příští týden představíme celkem všech devět legislativních návrhů. A moc dobře víte, že změny v legislativě se u návrhu státního rozpočtu nemohou dělat, že to nemůžeme navrhnout v rámci projednávání tohoto zákona, tak připomenu dva, které jsou v běhu, a sedm nových, které předložíme a vložíme do systému nejpozději příští týden.

První skupina navrhuje nechat peníze zaměstnancům, obecně lidem, daňovým poplatníkům. Ano, už i vláda se rozhoupala a máme tady – nebo aspoň doufám, že bychom se mohli vrátit k sněmovnímu tisku 254. Za pár týdnů to budou dva roky, co je v systému Poslanecké sněmovny. Je to zrušení superhrubé mzdy a zavedení rovné daně z příjmů ze závislé činnosti resp. rovné daně z příjmů fyzických osob na 15 %. V průměru by to zaměstnancům zvýšilo jejich čistý příjem o 7 %, reálně by to nechalo daňovým poplatníkům 60 miliard korun ročně. Je to mnohem účinnější pomoc pro českou ekonomiku než fiktivní dotační tituly, které připravuje vláda.

A já věřím, že vláda dojde ke stejnému závěru, jako došla u jiného návrhu, který jsme tady neúspěšně pětkrát předložili, a to je návrh na zrušení daně z nabytí nemovitosti. Paní ministryně se teď tváří jako ten praporečník, jako ten, který navrhuje řešení zrušit tuto daň. My ji v tom samozřejmě podpoříme, když je to náš návrh, samozřejmě s tím pozměňujícím návrhem, abychom zachovali odpočitatelnou položku na úroky z hypoték. Tento návrh by mohl nechat v kapse daňových poplatníků zhruba 13 miliard korun. To už máme do kupy 73 miliard, které bychom nechali daňovým poplatníkům.

Velmi často – a je to velmi důležitá debata – vedeme diskuse o tom, jak udržet stávající pracovní míst, případně jak podpořit vznik nových pracovních míst. Vláda připravila Antivirus A, B, C. Kdybych já měl hodnotit ty tři, tak z mého pohledu je nejlepší Antivirus C, který podporuje ty, kteří chodí do práce. Jenom připomínám, ten Antiviru A a B vytváří podporu pro ty, kteří nechodí do práce. Ne vlastní vinou, to já neříkám, že to je jejich vina, jsou na překážkách ze strany zaměstnavatele. To znamená, není to vina těch zaměstnanců. Ale vláda se nesnaží vytvořit takové podmínky, aby ti zaměstnavatelé pro ně našli nějaké efektivní využití jejich zkušeností, jejich schopností, jejich kvalit.

My proto přijdeme s návrhem, abychom ten Antivirus C prodloužili o čtyři měsíce do konce roku. Nechceme měnit parametry tohoto návrhu, pokoušeli jsme se o to, když jsme to poprvé projednávali v Poslanecké sněmovně, ale vznikl nějaký většinový názor. Takže náš návrh bude poměrně jednoduchý. Navrhneme ho projednávat podle § 90, to znamená, aby odpuštění sociálního pojištění pro zaměstnavatele, pro firmy do 50 zaměstnanců s těmi parametry a s těmi podmínkami, které dneska již platí, to znamená 90 % udržení počtu pracovních míst, minimálně 90 % objemu mezd a zákaz souběhu s Antivirem A a B, za stejných podmínek platilo až do konce roku. Tímto bychom mohli podpořit těch 88 % zaměstnavatelů do konce

roku a oni by mohli uspořit 18 miliard korun. Vycházím z čísel vlády, že to je zhruba 4,5 miliardy měsíčně. Uvidíme, až budeme mít za sebou první měsíc, zda to číslo je reálné, nebo není. Takže to jsme měli 73 a k tomu dalších 18 miliard, které by zůstaly firmám na to, aby vyplácely mzdy, aby objednávaly, aby platily své závazky a nevznikala druhá platební neschopnost.

Obecně platí, a všechna mezinárodní srovnání to dokazují, že máme příliš vysokou cenu práce. Takže náš další návrh směřuje, abychom snížili sociální pojištění pro zaměstnavatele a zaměstnance o 2 procentní body, což při našich výpočtech vychází asi 2,5 miliardy měsíčně, což by v letošním roce, pokud by to platilo od 1. září, dělalo 10 miliard, které bychom mohli nechat zaměstnavatelům, příští rok 30 miliard. To je plošné opatření, které by samozřejmě i na straně výdajů uspořilo i peníze, které platí zaměstnavatelé ve veřejném sektoru včetně všech ministerstev a všech organizací napojených na ministerstva, centrální orgány veřejné správy, ale taky na rozpočty krajů a obcí, protože ta dvě procenta by platila pro všechny. A opět tito zaměstnavatelé by měli těchto 10 miliard letos a příští rok 30 miliard k dispozici k tomu, aby udrželi pracovní místa, případně aby udrželi objem mezd případně ho i zvýšili nebo vytvořili nové pracovní místo.

Velmi často tady mluvíme o částečných úvazcích. Já myslím, že to je výborný institut, ale v této chvíli neexistuje žádný ekonomický stimul pro zaměstnavatele, aby tak činili. Ano, mnozí osvícení zaměstnavatelé to dělají, umožňují částečné úvazky, nicméně mají s tím víc byrokracie, než kdyby měli úvazky v plném rozsahu. My navrhujeme, aby za každou půlhodinu zkráceného úvazku bylo sníženo sociální pojištění o 0,25 procentního bodu.

Pro podporu podnikání a osob samostatně výdělečných činných opět navrhneme stejně jednoduše prodloužení té doby, po kterou stát odpustil minimální zálohy na sociální a zdravotní pojištění. Dneska to platí do konce srpna za období březen až srpen, my navrhujeme, aby to platilo i za měsíce září až prosinec, což by mohlo živnostníkům uspořit zhruba 10 miliard výdajů. Zatím máme k dispozici pouze výsledky ke květnu, kdy jsou odhady sníženého výběru jak zdravotního, tak sociálního pojištění.

Současně navrhneme plošné odpuštění silniční daně za rok 2020. Vím, že už tam nějaké úlevy prošly, ale myslím si, že bychom mohli zhruba v objemu těch 5 miliard tu silniční daň odpustit celou za rok 2020.

A stejně tak navrhneme úplné odpuštění daně z příjmů pro osoby samostatně výdělečně činné za rok 2020. (Ministryně financí – poznámka od stolku zpravodajů.) Paní ministryně navrhuje další kroky, ale to ať si navrhne sama, nic takového tady nemám.

A posledním, devátým legislativním návrhem, kterým myslíme zejména na neziskový sektor, je návrh na zvýšení odpočtu darů na 30 % pro fyzické i právnické osoby. Tento návrh zákona je připraven a v této chvíli se snažíme získat podporu pro tento návrh i poslanců z jiných poslaneckých klubů než poslaneckého klubu občanských demokratů.

Jinými slovy, je to konkrétní plán, jak nechat zhruba 130 nebo 140 miliard daňovým poplatníkům. Myslím si, že to je přesně ten impuls, který česká ekonomika potřebuje. Představuje to devět legislativních návrhů. A já pevně věřím, že když ne pro všechny, tak pro mnohé z nich najdeme většinovou podporu v Poslanecké sněmovně. Protože otázka je v zásadě jednoduchá, až budeme tyto návrhy posuzovat. Kdo ví lépe, jak tyto peníze investovat? Naši občané, naši živnostníci, naše firmy, naši zaměstnavatelé, nebo vláda či Poslanecká sněmovna, která schvaluje výdaje státního rozpočtu? Za nás, za občanské demokraty, odpovídám bez váhání jednoduše a jasně – daňový poplatník to ví mnohem lépe než kterákoli vláda a mnohem lépe než kterákoli Poslanecká sněmovna v jakémkoli politickém složení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura byl poslední přihlášený do obecné rozpravy. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, tedy ji končím. Zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě nevidím.

Tak vás seznámím s omluvami. Pan poslanec Dominik Feri se omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů, ministr zahraničí Tomáš Petříček od 11.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Otevírám podrobnou rozpravu. První přihlášeným je pan poslanec František Navrkal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu, který podávám společně s poslanci Farským, Koláříkem, Výborným, Čižinským a Okamurou. Tímto jim děkuji za jejich podporu. Tento návrh je v systému uveden pod číslem 5926 a odůvodnil jsem jej v samotném dokumentu i v obecné rozpravě. Děkuji předem i všem kolegyním a kolegům, kteří tento pozměňovací návrh podpoří svým hlasem ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní s přednostním právem místopředseda Petr Fiala v podrobné rozpravě. Poté s přednostním právem zpravodaj Jan Volný. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem v obecné rozpravě zdůvodnil doprovodná usnesení, která chceme, aby byla schválena k tomuto návrhu. Seznámil jsem vás s jejich obsahem a současně jsem je vložil do systému jako sněmovní dokument 5922. Tímto se k nim hlásím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s přednostním právem zpravodaj Jan Volný v podrobné rozpravě. Máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, omlouvám se, že jsem využil přednostního práva. Já už jsem starý, hloupý, zapomínám. Abych nezapomněl, žádám tuto ctěnou Sněmovnu, aby se zkrátila doba na projednání mezi druhým a třetím čtením na sedm dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Pan poslanec Václav Votava, připraví se paní poslankyně Šafránková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5895, což je tedy společný pozměňovací návrh můj, Kateřiny Valachové a Aleny Gajdůškové. Navrhuje se v tomto pozměňovacímu návrhu posílit kapitolu 333 Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ve výdajovém ukazateli výdaje regionálního školství a přímo řízených organizací o 1,5 mld. korun a o tuto částku 1,5 mld. také ponížit kapitolu 398 VPS v ukazateli vládní rozpočtová rezerva.

Chtěl bych k tomu říci, že v době omezení škol v důsledku koronaviru tisíce dětí neměly technické vybavení k dálkovému vzdělávání anebo to vybavení bylo nedostatečné. Stát je ale povinen samozřejmě zajistit přístup dětem, žákům a studentům ke vzdělání a rozpočet Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy není dlouhodobě dostatečně naplněn v části ostatní neinvestiční výdaje, tzv. ONIV. Potřebujeme tedy rychlé řešení, a proto navrhujeme navýšení ONIV o 1 miliardu korun a současně navýšení o půl miliardy korun na výdaje do regionálního školství územně samosprávných celků, abychom školám umožnili garantovat dětem, žákům a studentům dostatečnou podporu dálkového vzdělávání, zejména učebnice, software, počítače, připojení, skrze úpravu ONIV v průběhu rozpočtového roku 2020 a mimořádný dotační program podle regionálního krajského členění k nákupu počítačů tam, kde ve školách naléhavě scházejí. Toliko tedy k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5895.

Já jsem podal sám pozměňovací návrh, který je pod číslem 5843. Týká se Správy státních hmotných rezerv, kde se tedy navyšuje ta kapitola o 460 mil. korun s tím, že o částku 150 mil. bude posílena potravinová bezpečnost. Bude to tedy věnováno na zabezpečení potravinových komodit. Dále tedy 250 mil. potom bude jako navýšení pro podfinancovanou logistiku Správy hmotných rezerv, to znamená například pro nákup kontejnerových cisteren na pitnou vodu, požárních automobilových nosičů, elektrocentrál. Prostě pro logistiku. A 60 mil. korun by mělo jít na sanaci zaplaveného skladu státních hmotných rezerv v Heřmanově Městci. Jistě si všichni vzpomínáte na problém, který tyto záplavy ve Správě státních hmotných rezerv způsobily. Toliko tedy ke dvěma pozměňovacím návrhům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Lucie Šafránková, připraví se paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji, pane předsedající. Já bych se ráda přihlásila se svým dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem odůvodnila již v obecné rozpravě a jsou pod číslem sněmovních dokumentů 5886 a 5887. A děkuji vám za případnou podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Aulická Jírovcová – místo ní pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, děkuji vám za slovo, pane předsedající. Omlouvám se, že jsem poněkud nedokonalá náhrada své kolegyně, ale přesto snad ten úkol zvládnu. Když dovolíte, přihlásil bych se z jejího pověření ke dvěma pozměňovacím návrhům.

První pozměňovací návrh má číslo, pod kterým byl vložen do systému, 5927 a věcně se to týká 300 mil. korun z vládní rozpočtové rezervy, které by se přesunuly na Ministerstvo školství do tzv. ostatních neinvestičních výdajů základních škol. Jsou to digitální učebnice, využívání škol v přírodě atd. Čili to je jeden pozměňovací návrh.

A druhý pozměňovací návrh, to jsou 2 mld., byly tady diskutovány v obecné rozpravě, z vládních rozpočtových rezerv a míří na platy a odměny zdravotníkům, a to jak ve zdravotnictví, tak i v sociálních službách. Čili tyto dva pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A vy jste také přihlášen, pane poslanče, takže pokračujte. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, děkuji. Já bych se tedy tím pádem pustil do vlastního pozměňovacího návrhu. Ten byl vložen do systému pod číslem 5890. Byl již projednáván rozpočtovým výborem, který k němu zaujal chápavé stanovisko v tom smyslu, že dikci tohoto pozměňovacímu návrhu konstatoval a musím říci za poměrně konsenzuální atmosféry s tím, že ten pozměňovací návrh je vlastně doprovodným usnesením, návrhem doprovodného usnesení, kdy žádá vládu o dvě věci:

Za prvé, aby zpracovala koncepci konsolidace veřejných financí pro období 2021 až 2027 a předložila Poslanecké sněmovně v termínu 30. září 2020.

A tou druhou věcí je zajistit finanční prostředky v oblasti regionálního školství na pořízení vybavení škol tak, aby učitelé na školách byli schopni v případě dalších omezení realizovat online výuku a bylo možné v případě potřeby zprostředkovat vybavení žákům, kteří dosud nemají příslušné vybavení, a pověřuje výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu, aby toto usnesení průběžně kontroloval a předložil Sněmovně výsledek této kontroly nejpozději do 9. října 2020.

Pokud jde o tu distanční výuku, tam si myslím, že to také zaznělo v diskuzi. Pokud jde o ono doporučení směrem ke koncepci konsolidace, dovolte mi jenom pár argumentů jako zdůvodnění, protože jsem nevystupoval v obecné rozpravě.

Především ten sedmiletý termín byl vybrán proto, možná si vzpomenete, že 22. dubna jsme ukončili legislativní proces nad novelou zákona o rozpočtové

odpovědnosti, kde došlo k rozvolnění ukazatele strukturálního deficitu a kde jde o to, abychom vůbec nebyli tedy nuceni provádět korekce, a tedy skládat v tomto smyslu účty i k evropské autoritě, tak byl vytvořen určitý fiskální prostor, který pro příští rok umožnil, aby ten deficit se pohyboval v rozmezí 4 % nominálního HDP plus příjmy a pak se postupně snižoval v letech 2022 až 2027 o půl procentního bodu ročně. To je ten prostor.

A teď – samozřejmě to je hezký plán, ale je to pouze také jakási aritmetická operace. A teď je samozřejmě nesmírně důležité, jak tento prostor bude využíván a zda skutečně nehrozí nebezpečí, že pokud ho vyčerpáme poměrně rychle, to znamená, může k tomu dojít už v letech 2021 až 2022, tak se nepřiblížíme (?) nebezpečně k hranici dluhové brzdy. Z toho prostého důvodu já tady v tom vidím šanci na diskuzi, která by vyvrátila ta podezření, která tady od rána padají, do jaké míry jsme schopni se krizí proinvestovat, do jaké míry jsme schopni, nebo se musíme z krize proškrtat, či zda hrozí dluhová spirála, nebo řekněme dokonce standardní dluhová past, která nastává tehdy, když úroky z dluhu jaksi převýší potenciál ekonomiky, tedy v podstatě nominální růst hrubého domácího produktu. Ty exemplární případy ve světě existují, nechci s nimi strašit, ale je třeba i na tuto extrémní situaci pamatovat.

To období přesahuje vlastně toto volební období, čili je to vlastně diskuze o jakési budoucnosti rozpočtové strategie, kde si musíme vyříkat, jaká je možnost práce s příjmovou stránkou veřejných financí, do jaké míry bude chuť a odvaha změnit strukturu daňových příjmů, inovovat jejich funkce, ať již fiskální, alokační, či regulační. Do jaké míry budeme zvládat v tomto období určité strukturální zátěže, ať již je to sanace veřejného zdravotnictví, nebo udržitelnost penzijního systému, kdy budeme nepochybně muset vytvářet určité rozpočtové rezervy na to, co nás v oblasti penzí čeká – prostě populace stárne atd. Včetně systémových úspor, protože ono když jen tak škrtáte tužtičkou, tak vlastně vytváříte spíše jakýsi bumerang efekt, protože to, co jeden rok ušetříte, druhý rok se vám vrátí, a možná někdy dražší, čili systémové úspory. A pochopitelně u těch výdajů, když se chceme takzvaně proinvestovat, podpořit růst a podpořit možná i poptávku, tak ty konkrétní multiplikační efekty.

Jestli – v médiích jsem to postřehl, že zaznělo, že v tomto ohledu by Ministerstvo financí bylo trošku v tlaku, že je to trošku šibeniční lhůta. Já si myslím, že je jenom dobře, když trošku se jaksi aparát exekutivy přes to léto nabudí, protože tady nejde o to, že bychom to schválili, jak to přesně bude na těch sedm let. To pochopitelně ani nejde. V roce 2021 nastoupí nová vláda s novým politickým mandátem atd. Ale minimálně si uděláme mapu, jak v tom fiskálním prostoru se lze pohybovat, s jakými opatřeními v nějakém mixu můžeme počítat. Logicky s návrhem rozpočtu na rok 2021 se musí zpracovat i výhled na rok 2022 a 2023. To je povinnost. Ale to dostaneme na stůl s rozpočtem nejpozději 30. října. Ale tyto úvahy v rámci jakéhosi analytického materiálu, myslím, že bude dobře, když přistanou v parlamentu už 30. září. Koneckonců chod věcí bývá takový, že když se z toho 30. září stane parlamentní tisk jakéhosi informativního charakteru, tak než ho projednáme, ale i ve speciálních orgánech, to znamená výbor, podvýbor atd., máme na tuto diskuzi celý podzim, a určitě neškodí, když tato diskuze bude připravená a co nejvěcnější, byť

chápu, že její politický rozměr znesnadní jaksi vytvářet hned konsenzy na ty citlivé otázky, ale ubude toho přetlaku.

Řekněme si rovnou, že tady máme velmi kritické zprávy Národní rozpočtové rady o dlouhodobé udržitelnosti. Už nám tady na čekačce leží dvě, teď doběhne třetí. Ať už je hodnotíme jakkoliv, ta diskuze se odkládá, ale já si myslím, že tento typ diskuze potřebujeme. Proto jsem přivítal, že jednak byla jistá vstřícná atmosféra na rozpočtovém výboru, a postřehl jsem v médiích, že není odmítavá k tomuto nápadu a takto formulovanému doprovodnému usnesení ani paní ministryně financí, za což i jí osobně děkuji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Monika Jarošová a připraví se pan poslanec Lubomír Španěl. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Tímto se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 5891, který jsem podrobně vysvětlila ve všeobecné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Španěl, připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl přihlásit k našim třem pozměňovacím návrhům, které předkládám spolu se svým kolegou poslancem Janem Hrnčířem. A jelikož jsem, tak jako pan Dolejš, přeskočil obecnou rozpravu, tak jenom možná o větičku víc. Něco podobného, co jsem řekl dnes na tiskové konferenci. Jsme velmi znepokojeni mírou zadlužení, které chystá tato vláda, aniž by se pokusila najít možné úspory na výdajové stránce rozpočtu. A nyní k pozměňovacím návrhům.

Pozměňovací návrh, který je zapsán pod číslem 5892, kde navrhujeme snížit odvod do rozpočtu EU o 20 mld., neboť se domníváme, že v době krize mají zůstat finanční prostředky doma, v české ekonomice.

Další pozměňovací návrh pod číslem 5894, kde navrhujeme snížit prostředky alokované v kapitole Úřadu vlády pro některé nestátní, mnohdy zpolitizované neziskovky – podrobněji je to v důvodové zprávě.

A za třetí pozměňovací návrh – 5893. Navrhujeme snížit podle nás přemrštěné finanční prostředky vynakládané na inkluzi ve školství, která dosud nepřinesla pozitivní výsledky, a to 2 mld. Veškeré případně ušetřené prostředky hodláme převést, nebo navrhujeme převést na umoření státního dluhu.

Děkuji za podporu a za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se hlásím k svým pozměňovacím návrhům, to jsou ty návrhy snížit celkový schodek státního rozpočtu o 11, 16, případně 25 mld. Tyto najdete v systému pod číslem 5914, 5915 a 5916.

Dále se hlásím k doprovodným usnesením, která jsem podrobněji odůvodňoval i v obecné rozpravě – ve věci rozklikávacího rozpočtu, ve věci transparentnosti nakládání s vládní rozpočtovou rezervou a ve věci urychlení prací na sjednocení výběru sociálního pojištění a daně z příjmu fyzických osob a zdravotního pojištění. To jsou sněmovní dokumenty 5918, 5919 a 5920.

A dále se hlásím k doprovodnému usnesení, které zpracoval kolega Radek Holomčík, který je dnes omluven, a já jsem ho nahrál do systému pod číslem 5925. Týká se situace Lesích ČR a problému této firmy v souvislosti s odčerpáním obrovského množství prostředků z této firmy a následně problému s kůrovcovou kalamitou. Odůvodnění najdete přímo v tom doprovodném usnesení.

A na závěr se přihlásím ještě k doprovodnému usnesení, které nahrál do systému kolega Tomáš Martínek, který je na jiné akci ve Sněmovně, která nyní probíhá, a proto ho nemůže načíst osobně. Je to usnesení pod číslem 5917 a týká se zajištění ochranných pomůcek v případě dalších problémů s koronavirem.

Děkuji za podporu těchto návrhů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Věra Kovářová je na řadě, připraví se paní poslankyně Olga Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych se přihlásila k našim pozměňovacím návrhům.

První pozměňovací návrh je veden pod číslem 5905 a týká se navýšení příspěvku pro kraje na 5,4 mld. korun, a to z toho důvodu, že jim nebyl kompenzován výpadek v důsledku kompenzačního bonusu.

Druhý pozměňovací návrh je veden pod číslem 5906 a dává na památky 300 mil. korun, tedy do dotačního titulu, který už je vyhodnocen, a pod čarou zůstaly projekty, které uspěly, ale nebyly na ně peníze.

Třetí pozměňovací návrh, ten je veden pod číslem 5907 a týká se navýšení na dotační titul pro místní komunikace pro obce do tří tisíc a deset tisíc obyvatel v celkové částce 500 mil. korun.

Čtvrtý pozměňovací návrh, ten je veden pod číslem 5908 a dává na SFDI opět do dotačních titulů vypořádaných velkým převisem částku 1 mld. korun a je to na bezpečné chodníky a cyklostezky.

A pátý pozměňovací návrh je veden pod číslem 5928 a dává peníze na výstavbu základních škol na dotační titul na Ministerstvu financí, v celkové výši 600 mil. korun

Dovolte, abych také konstatovala, že jsem po výzvě paní ministryně, že máme jednat o případných pozměňovacích návrzích, toto učinila. Paní ministryni jsem předala podklady, kterým směrem se naše pozměňovací návrhy budou vyvíjet, a světe div se, na pátečním rozpočtovém výboru už paní ministryně konstatovala, že všechno už je v seznamech, které dodalo jak Ministerstvo dopravy, tak Ministerstvo financí, Ministerstvo pro místní rozvoj, a že tyto záležitosti jsou řešeny. Čili já budu jenom ráda, pokud tomu tak bude. Pokud ony pozměňovací návrhy se projeví v těch bodech, které jsou v pozměňovacím návrhu pana poslance Babiše např. na Ministerstvu pro místní rozvoj, investice do majetku krajů a obcí, nebo právě na SFDI, pokud tam tyto naše pozměňovací návrhy budou zohledněny, a také např. v kapitole Všeobecná pokladní správa prostředky na podporu veřejného sektoru, kde ještě zbývá asi 6 mld. korun, pokud se tam tyto naše pozměňovací návrhy objeví, tak budu jenom ráda. Paní ministryně má v podstatě mé svolení, i když ho nepotřebuje, zcizit takovéto dobré pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě je paní poslankyně Olga Richterová v podrobné rozpravě. Pan poslanec Tomáš Martínek nevystoupí, k jeho návrhům se už přihlásil pan poslanec Ferjenčík, takže potom bude na řadě pan předseda Marian Jurečka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já tu jsem s načtením doprovodného usnesení, které jsem už odůvodňovala v obecné diskusi. Jde o to, že bychom rádi, aby vláda některé z prostředků z vládní rozpočtové rezervy využila na přípravu a další rozvoj těch celostátních testovacích kapacit. Jde o ten prostý fakt, že to, abychom věděli, kde virus ať už současného typu koronaviru, nebo jakýkoli jiný je, nám umožní zvládat i v budoucnosti jakékoli případné pandemie.

Co se týče ještě toho odůvodnění usnesení, které ještě jednou přednesu, tak chci zdůraznit, že ta cílená testovací kapacita 30 tisíc testů denně, na kterou dlouhodobě apelujeme, a je to ta budoucnost, kterou musíme vyřešit teď, tak tato kapacita odpovídá při přepočtu na počet obyvatel třeba možnostem, které dnes má Dánsko, a takové Lucembursko je i vysoko nad touto kapacitou. Jsme schopni toho dosáhnout, ale chce to koordinační úsilí a jasná slova ohledně financování.

A ještě co se týče těch vládních ne úplně domyšlených opatření, tak bude potřeba se i rozpočtově zaměřit na to, jak řešit třeba právě status lidí, kteří jsou ve společné domácnosti s osobou, která má nařízenou karanténu, nebo jak právě komplexně postupovat, když vznikne významné lokální ohnisko, jak posílit ať už z jiných krajů tu oblast a jak hradit zvýšené náklady na testování apod.

Návrh doprovodného usnesení, který přednáším, zní takto: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby připravila nutnou infrastrukturu pro případné rozsáhlejší testování populace, a to na přítomnost onemocnění způsobovaného novým druhem koronaviru. Infrastruktura by měla být připravena alespoň na 30 tisíc testů denně. A druhý bod: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby v návaznosti na infrastrukturu připravila národní testovací plán, zejména pro lokální ohniska a financování testování.

Ten návrh má číslo 5923. Děkuji za pozornost a podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. Pan předseda Marian Jurečka v podrobné rozpravě. Připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, máte slovo

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající, dovolte mi tedy, abych se tady v podrobné rozpravě přihlásil ke dvěma pozměňujícím návrhům, z toho jeden je pozměňující návrh, který jsem tady zdůvodňoval. Posílení rozpočtové kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí. Týká se převodu 8 mld. korun na podporu vyplácení důchodů, 500 korun maminkám měsíčně za každé vychované dítě na vrub vládní rozpočtové rezervy. Tento pozměňující návrh je pod číslem sněmovním 5902.

A pak je tady pozměňující návrh, nebo dokument pod číslem 5924, ke kterému se hlásím a který navrhuje právě ona doprovodná usnesení, která jsem v obecné rozpravě předkládal a zdůvodňoval. Dovolím si je ještě přečíst.

První návrh usnesení zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu o předložení podrobného plnění státního rozpočtu za první pololetí roku 2020 do konce července 2020.

Druhé usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu o podrobný přehled plnění státního rozpočtu v druhém pololetí roku 2020 všem poslancům vždy po skončení daného měsíce, nejpozději do 5. dne měsíce následujícího. – To znamená, abychom každý měsíc v tom příštím pololetí měli podrobné informace o tom, jakým způsobem se plní státní rozpočet.

Dále třetí usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu o předložení střednědobého výhledu pro roky 2021 až 2023 nejpozději do konce září 2020

A čtvrtý návrh usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu, aby předložila návrh efektivních úspor rozpočtu jednotlivých kapitol v roce 2020 do konce července roku 2020.

Děkuii.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Pan poslanec Vít Kaňkovský, připraví se paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, tak jak již jsem avizoval v obecné rozpravě, chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 5909. Tento pozměňovací návrh se týká dluhu, který máme směrem ke zdravotně hendikepovaným a seniorům, tedy k péči o ně, to znamená k sociálním službám. Já jsem ten pozměňovací návrhů odůvodňoval.

Možná ještě na margo diskuse, která tady proběhla, že někteří poslanci chtějí porcovat medvěda, tak to možná trošičku uvedu na pravou míru. Já tady žádného

medvěda nevidím. Já si osobně myslím, že možná tady máme nějakého ledního medvěda, který je hodně hluboko pod hladinou, hodně se topí pod tou hladinou, chudák, a myslím si, že tohoto medvěda bychom moc porcovat neměli, protože už je chudák sám o sobě. Ale pokud tady máme nějaký dluh směrem k veřejnosti, a myslím si, že směrem ke zdravotně hendikepovaným a péči o ně, péči o seniory ten dluh tady máme. A máme ho už ze schvalování státního rozpočtu na rok 2020, tak bychom měli tento dluh napravit. Ale jinak neporcujme medvěda pod hladinou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Karla Maříková a připraví se pan předseda Jan Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu svého nepřítomného kolegy Jiřího Kobzy, který je v systému načten jako sněmovní dokument 5885, navrhuje změny výdajové straně státního rozpočtu. Jedná se o přesun částky 423 590 516 korun z kapitoly 306 Ministerstva zahraničních věcí do kapitoly 313 Ministerstva práce a sociálních věcí. Konkrétně jde o přesun finančních prostředků z výdajových ukazatelů zahraniční rozvojová spolupráce a transformační spolupráce do výdajového ukazatele dávky osobám se zdravotním postižením. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Jan Bartošek, v tuto chvíli poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Za mě krátce. Tímto se hlásím ke třem pozměňujícím návrhům. První je v systému pod číslem 5911, další pod číslem 5912 a třetí pod číslem 5913.

První pozměňující návrh z vládní rozpočtové rezervy dává u všech pracujících rodičů 5 tisíc korun na dítě, u kterého je vyživovací povinnost.

Dále, druhý pozměňující návrh navyšuje kapitolu na výstavbu a podporu, výstavbu a provozování komunální infrastruktury na 1 mld., také z vládní rozpočtové rezervy.

A třetí navyšuje Státní fond na podporu investic k financování výstavby obecních bytů na 5 miliard, také z vládní rozpočtové rezervy. Jsme přesvědčeni, že to nejužitečnější, co vláda může udělat, je pomoci obcím, aby vystavěly obecní byty, umožnily lidem bydlet, a tím v podstatě pomohly mladým rodinám.

Tolik mé návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jiří Dolejš se přihlásil ještě do podrobné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Jak se říká, jistota je jistota. Kolegové, kteří nás sledují u televizních obrazovek, nabyli dojmu, že když jsem načítal pozměňovací návrhy kolegyně Jírovcové, tak u toho druhého jsem neřekl jasně číslo, takže podle hesla einmal ist keinmal, pionýři můžou dvakrát a jistota je jistota, bych zopakoval, že ten druhý pozměňovací návrh kolegyně Aulické má číslo 5898. Doufám, že teď už je úplně všechno jasné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji za upřesnění. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Nemá ani paní ministryně, ani pan zpravodaj. Nicméně ještě neskončíme druhé čtení tohoto návrhu, protože zpravodaj pan poslanec Volný navrhl zkrácení lhůty pro třetí čtení na 7 dní. Já jsem přivolal poslankyně a poslance, kteří nebyli v sále, žádost o odhlášení slyším, všechny jsem vás odhlásil, přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Na hlasování jsme připraveni.

Hlasujeme tedy o zkrácení lhůty pro třetí čtení na 7 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno 87 poslanců, pro 69, proti nikdo, návrh jsme přijali a lhůtu jsme zkrátili. Děkuji.

Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, projednali jsme stanovený pořad 53. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím. Přeji vám pěkný den. Na shledanou.

(Schůze skončila ve 12.43 hodin.)